

Viitor / Profetie

Venirea din nou a Domnului Isus - Un studiu biblic

Nu este corect sa spunem ca venirea din nou a Domnului Isus vor fi doua veniri, desi este foarte clar in Scriptura ca va fi in doua etape. Prima va fi venirea Lui PENTRU sfintii Sai, iar a doua venire va fi IMPREUNA cu ei. Prima este numita RAPIRE, adica rapirea in glorie a celor ai Sai; a doua este numita APARITIA, manifestarea Lui fata de lume.

Intrebare: Pe care dintre cele doua etape trebuie sa le predicam lumii?

Aparitia este marturia noastra fata de lume, adevarul despre rapire nu pare sa fi fost dat pentru predicarea publica fata de lume ci pentru mangaierea inimilor celor ai Domnului in lume, asa cum vom vedea; dar aparitia Lui in glorie a fost mesajul martorilor Lui de la inceput. Enoh, al saptelea de la Adam, primul dintre toti profetii, a profetit spunand "Iata, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinti ai Sai, ca sa faca judecata impotriva tuturor (Iuda 14,15). Din timpul lui pana la prima venire a Domnului, toti profetii au dat marturie despre siguranta acestei aparitii in glorie, si chiar El a vorbit despre ea, pentru ca toate cuvintele Sale despre venirea Lui din evangheliile sinoptice au in vedere venirea Lui in glorie. Doar in evanghelia dupa Ioan se face aluzie la venirea Lui PENTRU sfintii Lui iar aceasta s-a facut pentru incurajarea inimilor lor, atunci cand s-au intristat la gandul plecarii Lui, El a spus, "...vin din nou si va voi primi la Mine Insumi, ca, acolo unde sunt Eu, sa fiti si voi." (cap. 14)

Faptele Apostolilor prezinta Aparitia si nu Rapirea. Aceasta este greutatea mesajului angelic in capitolul 1, care a fost primul mesaj trimis pe pamant din glorie dupa ce Domnul a intrat acolo. "Acest Isus, care a fost inaltat de la voi in cer, asa va veni, in felul in care L-ati vazut mergand spre cer". Petru abordeaza aceasi marturie vorbind iudeilor in capitolul 3 si mai ales natiunilor in capitolul 10. "Si El ne-a poruncit sa predicam poporului si sa marturisim ca El este Cel randuit de Dumnezeu Judecator al celor vii si al celor morti." (Fap. 10:42) Pavel de asemenea adresandu-se Natiunilor in capitolul 17, spune, "Dumnezeu deci, trecand cu vederea timpurile de nestiinta, porunceste acum oamenilor ca toti, de pretutindeni, sa se pocaiasca, pentru ca a randuit o zi in care va judeca pamantul locuit, cu dreptate, prin Omul pe care L-a randuit, dand tuturor dovada prin aceea ca L-a inviat dintre morti". Este extrem de interesant si de instructiv ca in aceste doua predici pentru Natiuni inregistrate pentru noi in Fapte, venirea Domnului ca Judecator este atat de proeminenta. Predicatorii evangheliei ar trebui sa ia nota de aceasta.

Intrebare: Credeti ca mesajul ingerului din capitolul 1 are in vedere aparitia Domnului in glorie?

Nu cred ca este nici-o indoiala in legatura cu aceasta. Va fi implinirea profetiei din Zaharia 14:4. "Si picioarele Lui vor sta in ziua aceea pe muntele Maslinilor," pentru ca din acest loc S-a inaltat la cer; si daca legam aceste doua versete cu Matei 24:16, "atunci cei care sunt in Iudeea sa fuga in munti;", vom vedea motivul acestei instructiuni, si vom fi impresionati de felul in care Scriptura se

interpreteaza ea insasi.

Intrebare: Ce loc are atunci Rapirea?

Atunci cand Domnul va apare in Gloria Sa, si noi vom apare cu El (Col. 3:4), si prin Rapire vom fi mai intai cu El, pentru a fi mai apoi cu El atunci cand va apare. Motivul pentru care apostolul a scris prima lui epistola catre ei a fost acela de a instrui pe sfintii din Tesalonic. Ei se intorsesera de la idoli la Dumnezeu pentru a sluji pe Dumnezeul viu si adevarat, si sa ASTEPTE PE FIUL SAU DIN CER; ei asteptau Aparitia Domnului in glorie, si nu stiau inca nimic despre Rapire. Intre timp prietenii lor mureau, unii dintre ei suferind martiraj pentru credinta lor, iar ei erau intristati pentru ei, pentru ca era evident ca ei credeau ca fiind morti au pierdut gloria venirii Domnului.

Pentru a-i mingaia in aceasta intristare dar si pentru a o indeparta, apostolul a scris: "Dar nu dorim, fratilor, sa fiti in necunostinta despre cei care au adormit, ca sa nu va intristati ca si ceilalti care nu au speranta. Pentru ca, daca credem ca Isus a murit si a inviat, tot asa si Dumnezeu va aduce impreuna cu El pe cei care au adormit in Isus." Adica atunci cand Dumnezeu va aduce pe Isus in toata gloria Lui ca Imparat al imparatilor, si Judecator al celor vii si a celor morti, aceia care au adormit prin Isus vor veni de asemenea, si vor apare cu El. Dumnezeu ii va aduce cu El: Cuvantul Sau este garantia acestui lucru. Dar cum va avea loc acest lucru? Ce glorios este raspunsul la aceasta intrebare: "(Pentru ca va spunem aceasta prin CUVANTUL DOMNULUI, ca noi, cei vii, care ramanem pana la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum inaintea celor care au adormit; pentru ca Domnul Insusi, cu un strigat, cu glasul arhanghelului si cu trambita lui Dumnezeu, va cobori din cer; si intai vor invia cei morti in Hristos; apoi noi cei vii, care ramanem, vom fi rapiti in nori impreuna cu ei, pentru a-L intampina pe Domnul in vazduh: si astfel vom fi intotdeauna impreuna cu Domnul."

Intrebare: Acesta este un cuvant minunat daca-l luam literal. Trebuie sa facem aceasta?

Cum altfel sa-l luam? Este cuvantul Domnului. Este un lucru atat de uluitor ca, facand-l cunoscut, Domnul a intampinat necredinta care in mod natural s-ar ridica in mintea noastra fata de acest lucru, dand o revelatie speciala de la El pentru acest cuvant, astfel ca in acest pasaj avem mai mult decat inspiratie de la Duhul Sfânt, sigur avem aceasta, dar ceea ce Pavel a fost inspirat de Duhul Sfânt sa scrie a primit in primul rand de la Domnul, si exact aceste cuvinte personale ale Domnului ne-au fost date pentru a le primi cu credinta simpla.

Intrebare: Dar se spune ca un asemenea lucru nu este rezonabil si este imposibil iar unii care nu resping invierea din morti nu pot accepta rapirea celor vii. Se spune ca legea gravitatiei ar impiedica un astfel de lucru. Cum veti raspunde acestei obiectii?

As spune mai intai ca, chiar daca nu putem explica deloc acest cuvant, ar trebui sa-l credem pentru ca Domnul L-a spus, pentru ca ceea ce este imposibil la om este posibil la Dumnezeu iar cuvantul Domnului este mai mare decat legea gravitatiei. Dar legea gravitatiei nu prezinta nici-o dificultate pentru credinta sau pentru cel care citeste si studiaza Cuvantul cu smerenie. Este o lege naturala, si opereaza dupa planul si decretul marelui Creator, dar opereaza in lumea fizica si cotroleaza trupurile naturale. Noi nu vom avea trupuri naturale, pentru ca, Cuvantul lui Dumnezeu ne spune ca trupurile noastre naturale vor fi schimbate in trupuri spirituale. Haideti sa privim la pasajul care vorbeste

despre aceasta, Filipeni 3:20-21, "Pentru ca cetatenia noastra este in ceruri, de unde Il si asteptam ca Mantuitor pe Domnul Isus Hristos, care va transforma trupul smereniei noastre in asemanare cu trupul gloriei Sale, potrivit lucrarii puterii pe care o are, de a-Si supune chiar toate lucrurile."

Si din nou 1 Cor 15:51-58 "Iata, va spun o taina: nu toti vom adormi, dar toti vom fi schimbati, intr-o clipa, intr-o clipeala de ochi, la cea din urma trambita. Pentru ca trambita va suna si mortii vor invia nesupusi putrezirii si noi vom fi schimbati. Pentru ca putrezirea aceasta trebuie sa se imbrace in neputrezire si ceea ce este muritor sa se imbrace in nemurire." Aceste pasaje vorbesc de acest mare eveniment, schimbarea si rapirea sfintilor lui Dumnezeu la cer, iar schimbarea este acum in studiul nostru un punct de considerare important. Legile naturale controleaza trupurile naturale, dar trupurile noastre se vor schimba in trupuri de glorie, ca trupul lui Hristos, naturalul trebuie sa dea loc spiritualului, iar putrezirea sa fie inghitita de viata (2 Cor 5:4), si ce fel de legi crezi ca vor controla trupurile spirituale si glorificate? Sigur nu legile naturale, ci legi spirituale, legile gloriei lui Dumnezeu, si cea mai mare lege spirituala este ca Hristos este centrul universului lui Dumnezeu, iar El ne va atrage la El insusi si ne va tine acolo pentru totdeauna. Deci nu trebuie ca legea gravitatiei sa ne poticneasca credinta in Cuvantul lui Dumnezeu. Ea va continua sa functioneze dupa ce noi vom fi plecat de sub puterea ei.

Intrebare: Exista oare in Biblie evenimente inregistrate care sa ne ajute in aceasta directie?

Da. "Prin credinta, Enoh a fost mutat, ca sa nu vada moartea; si nu a fost gasit, pentru ca Dumnezeu il mutase;" (Evrei 11:5) "Si a fost asa: pe cand mergeau ei inca si vorbeau, iata un car de foc si cai de foc; si i-au despartit pe cei doi; si Ilie s-a suit la ceruri intr-un vartej de vant. (2 Imparati 2:11). Insusi Domnul nostru a fost rapit, si un nor l-a primit de sub privirile ucenicilor Sai. Legea gravitatiei nu a impiedicat acesti trei martori mari ai puterii lui Dumnezeu, care supune moartea si orice alta forta propriei Sale vointe. Aici ar trebui subliniat amanuntul acesta al puterii Lui. Aceasta schimbare in trupurile noastre vii va fi facuta de puterea Lui, puterea Domnului nostru viu si glorificat, si prin aceasta putere El poate sa-si supuna toate lucrurile, asa cum ne spune Filipeni 3:21. Nici-o forta, fie ea naturala sau fizica, in ceruri sau pe pamant sau in orice alta regiunea nu se poate opune acestei forte.

Intrebare: Cand Scriptura vorbeste de trupul spiritual in contrast cu cel natural (1 Cor. 15:44), inseamana ca vom fi duhuri?

Nu, un trup de glorie sau unul spiritual, este un trup, iar un trup este substanta, si duhul nu este substanta. Inseamna ca vom avea trupuri potrivite gloriei in contrast cu trupurile noastre prezente care se potrivesc pamantului si vietii naturale. Trebuie sa fim imbracati cu casa noastra care este din cer (2 Cor. 5), caracterul, puterea, gloria, vor fi ceresti; va fi frumusetea Domnului. Viata carniei si sangelui va face loc vietii spirituale, ceresti, iar trupurile noastre se vor potrivi sub toate aspectele acelei vietii, dar vor fi trupuri. Contrastul nu este intre ce este material si ce este nesubstantial, ci intre ce este natural si ce este spiritual.

Intrebare: Dorim sa discutam Aparitia Domnului, dar se ridica multe intrebari in legatura cu acest aspect al venirii Sale, incat nu putem lasa aceste intrebari fara raspuns. Unii dintre noi doresc sa stie daca toti sfintii vor fi luati la Rapire.

Cu siguranta. Cei care neaga acest lucru nu impart drept Cuvantul adevarului, si nu au perceput maretia si gloria si unitatea indivizibila a Adunarii – adunarea care apartine lui Hristos. Haideti sa vedem cuvintele Scripturii. 1 Corinteni 15 nu vorbeste despre rapirea sfintilor la cer, ci despre invierea celor morti in Hristos si despre schimbarea celor vii, care precede rapirii. Versetul 23 spune, “dar fiecare la randul lui: cel dintai rod, Hristos, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui;” nu doar cativa din acestia, sau o companie selecta dintre ei, ci “cei ai lui Hristos”. Din nou adresandu-se sfintilor vii, care vor fi vii si vor fi pe pamint la venirea Domnului, el spune, “Iata, va spun o taina: nu toti vom adormi, dar toti vom fi schimbati,” (v. 51)

1 Tesaloniceni 4:15-16 imparte sfintii in doar doua categorii, cei care sunt “morti in Hristos”, si “noi, cei vii, care ramanem”. Nu exista alte clase in afara acestora doua, si acestea doua “vom fi rapiti in nori IMPREUNA”. Nimeni nu va fi lasat in urma. O companie unita glorios pentru totdeauna va fi rapita, pentru a fi pentru totdeauna cu Domnul, nu pentru ca au fost credinciosi, ci pentru ca, pe temelia sigura a sangelui Sau ispasitor, au fost facuti potriviti pentru acel destin prin harul suveran al Tatalui. (Col. 1:12-14)

Sfintii acestei marete perioade a harului sunt locuiti de Duhul sfant, si botezati intr-un singur trup. Ei sunt adunarea si priviti din aceasta perspectiva, gandul ca doar cativa credinciosi anume selectati vor fi rapiti devine respingator. “Hristos a iubit Adunarea si S-a dat pe Sine Insusi pentru ea,” – nu pentru a fi o adunare mutilata, o parte din ea in cer, si o alta parte pe pamant trecand prin necazul zilei gloriei Lui – ci “ca sa-Si prezinte Lui Insusi Adunarea glorioasa, neavand pata sau zbarcitura sau ceva de felul acestora, ci ca sa fie sfanta si fara cusur.” (Efeseni 5:25-27). Intre Rapire si Aparitia in glorie va avea loc nunta Mielului, iar mireasa Mielului, care trebuie sa fie adunarea, trebuie sa fie in glorie inainte ca nunta sa aiba loc. (Apoc. 19)

Intrebare: Cum ramine in sa cu un pasaj ca cel din Evrei 9:28, “...se va arata a doua oara, fara pacat, pentru mantuirea celor care Il asteapta.” Oare acest pasaj nu arata ca El va veni doar pentru cei credinciosi care vegheaza?

Cu siguranta ca exact acest lucru invata, dar se refera la Aparitia si nu la Rapirea celor credinciosi asa cum versetul declara foarte clar. In timp ce epistola catre Evrei prezinta doctrina crestina, in anumite locuri este lasat loc pentru biencuvantarea Israelului ca natiune pe pamant. Am putea cita cateva astfel de instante dar capitolul 8 este unul foarte clar si definit. Legamantul de acolo nu este cu siguranta pentru crestini; este noul legamint care va fi facut cu casa lui Israel. Eu cred ca si declaratia din Evrei 9:28 are in vedere de asemenea Israelul. Domnul a aparut odata in mijlocul lor, nu pentru a-i elibera de vrajmasii lor, ci pentru a fi oferit sa poarte pacatele multora. Expresia “pacatele multora” ne aduce aminte de aspectul cinei Domnului din Evanghelia dupa Matei, care are un accent iudaic total diferit de aspectul prezentat in Luca; ne duce cu gandul la Isaia 53, acolo unde se spune ca Domnul a “purtat pacatele multora” si “a indreptatit pe multi”, acest “multi” referindu-se clar la ramasita mantuita a lui Israel. El se va arata a doua oara, fara a mai avea de-a face cu

pacatul, pentru mantuirea lor.

Gandul este acela al aparitiei Marelui Preot, dupa ce a intrat cu sangele jertfei pentru pacat in Sfanta Sfintelor. Poporul astepta nerabdator afara ca El sa apara, pentru ca ei nu puteau avea nici-o asigurare ca s-a facut si s-a primit ispasire pentru pacatele lor pana cand el nu aparea sa-i binecuvanteze. Atunci cand ramasita lui Israel se va trezi la nevoia si pacatul lor, dupa rapirea adunarii la cer, ei vor astepta aparitia lui Mesia Preotul, si nu vor sti daca a facut ispasire pentru pacatele lor pana cand nu va aparea. El a strabatut cerurile – in Sfanta Sfintelor, iar crestinul nu asteapta in afara acestui loc de mare privilegiu pana apare El, ci el are dreptul sa intre chiar acum, asa cum ne spune capitolul 10:19-22.

Israelul nu va avea niciodata acest mare privilegiu. Ci, plini de intristare pentru pacatele lor (vezi Zaharia 12:10-14) ei vor astepta in mijlocul nenorocirilor din necazul cel mare aparitia marelui lor Mantuitor, iar pocainta si credinta lor nu vor fi in zadar, pentru ca pe masura ce-L asteapta El se va arata pentru salvarea lor. El nu va aparea sa se ocupe de problema pacatelor lor, ci ca sa le arate prin ranile Lui, ca El “ a fost strapuns pentru faradelegile lor” la prima Lui venire, si ca a facut o ispasire deplina pentru ei, iar acum ii elibereaza de asupritorii lor. Considerati va rugam astfel interpretarea acestui text si cred ca va va vorbi de la sine.

Intrebare: Dar se argumenteaza ca daca toti crestinii vor fi rapiti la venirea Domnului indiferent de credinciosia lor s-ar putea ca ei sa trateze foarte superficial vietile si slujirea lor. Cum stau lucrurile cu acest aspect?

Gandirea aceasta este aceeaasi cu defaimarea care i-a fost aruncata lui Pavel atunci cand el predica harul suveran, nemeritat al lui Dumnezeu. El a fost acuzat ca invata “sa facem rau ca sa vina binele”, si din nou atunci cand a aratat ca unde pacatul a prisosit, harul a prisosit si mai mult, s-a ridicat intrebarea “sa ramanem in pacat ca sa prisoseasca harul?” Dar harul lucreaza exact in sens opus, iar Rapirea va fi rezultatul harului suveran si al dragostei divine. Responsabilitatea noastra nu este trecuta cu vederea, dar acest aspect este in legatura cu Aparitia, asa cum ramine sa vedem, dar gandul privirii atente a Domnului asupra vietilor noastre, un gand solemn si sobru, nu este cea mai buna motivatie pentru o viata sfanta si de devotament fata de El. “Dragostea lui Hristos ne constrange” a spus Pavel si aceasta dragoste a Lui fata de adunarea Lui va fi manifestata minunat atunci cand o va lua la El in glorie.

Adevarul despre rapire este mai mult pentru inima decat pentru intelect,,. Este ca si cum ar fi o taina minunata pe care noi cei care-l iubim pe Domnul trebuie sa o pretuim, o taina care ne va pazi de conformitate cu lumea si de compromis cu pacatul, daca o tinem cu adevarat. Priviti la cuvintele spuse, folosite pentru a ne-o transmite: “si, daca Ma voi duce si va voi pregati un loc, vin din nou si va voi primi la MINE Insumi, ca, acolo unde sunt Eu, sa fiti si voi.” (Ioan 14:3). “Astfel vom fi pentru totdeauna cu Domnul.” (1 Tesaloniceni 4:17) Cu adevarat oricine are speranta aceasta in El se curateste, dupa cum El este curat. La rapire Hristos va veni ca Mirele si ce poate atinge inima Miresei mai mult decat aceasta? Este ca Mirele care spune, “Da, Eu vin curand!”. Ultimele Sale cuvinte in Scriptura catre adunare. Exista doar un singur raspuns la aceasta si acesta este, “Vino Doamne Isuse!”.

Intrebare: In legatura cu venirea Domnului Isus pentru adunarea Lui, subiect de care ne-am ocupat, de patru ori citim in cartea Apocalipsa "Eu vin curand". Unii dintre noi nu pot intelege aceasta pentru ca aproape 2,000 de ani nu inseamna repede. Cum explicati aceasta?

Mai intai, haideti sa fim impresionati de faptul ca vorbeste chiar Domnul Isus, nici macar un apostol care transmite un mesaj din partea Lui; cuvintele sunt ale Lui: "Vin din nou", El spune in Ioan 14; "vin repede" spune in Apocalipsa, ultimele lui cuvinte fata de noi. Daca intelegem faptul ca sunt cuvintele Sale fata de cei pe care ii iubeste, vom incepe sa le intelegem cu inima. Doresc sa ilustrez. O mama trebuie sa-si lase copii pentru putin, si luandu-si la revedere le spune "Ma intorc repede!" si daca va avea ocazia sa le transmita un mesaj acesta va fi: "Ne vedem curand!" Daca le va scrie o scrisoare, instruindu-i ce sa faca in absenta ei, la va scrie aceste cuvinte, "Vin repede!" De ce?

Pentru ca stie ca exista un mare dor in acele inimi tinere, care nu vor fi fericiti si satisfacuti pana cand nu-si vor vedea mama din nou si stie ca nici un cuvint pe care-l va trimite nu va fi atat de apreciat ca acesta. Dar mai exista un alt motiv care este mai profund. Copii ei sunt in inima ei, tanjeste dupa ei, nimic nu o multumeste decat sa-i aiba din nou cu ea, si nimic nu o va impiedica atunci cand lucrul ei se va fi terminat, sa se grabeasca si sa nu intarzie. La fel stau lucrurile cu Domnul. Acest "repede" este in inima Lui. El nu va intarzia nici-un moment mai mult decat este necesar. „Pentru ca inca putin, foarte putin si Cel care vine va veni si nu va intarzia.” (Evrei 10.37) Intelegem aceasta? Daca nu cumva ne-am parasit prima dragoste, o vom intelege, si vom pretui aceste ultime cuvinte ale Lui fata de noi, si permanent in inimile noastre, va fi acest raspuns, "Vino Doamne Isuse!"

Intrebare: Credinciosii Vechiului Testament, vor avea si ei parte in aceasta venire a Domnului?

Nu ne putem indoi ca, "cei ai lui Hristos, la venirea Lui;" (1 Cor. 15.23) ii include si pe ei. Ei au murit in credinta, si vor fi printre cei "binecuvantati si sfinti" care au parte de prima inviere (Apocalipsa 20:6). Ei vor fi cei invitati la cina nuntii Mielului, prietenii Mirelui (Apocalipsa 19.19). Toti cei care sunt in mormintele lor vor auzi vocea Lui si vor iesi afara, unii la invierea vietii iar altii la invierea condamnarii (Ioan 5.28-29), iar Apocalipsa 20 ne spune ca vor fi 1,000 de ani intre aceste 2 invieri. Toti sfintii lui Dumnezeu – cei care au facut bine, vor avea partea lor in prima inviere la venirea Domnului.

Intrebare: 1 Tesaloniceni 4:16 vorbeste despre strigatul Domnului, vocea unui arhanghel si trambita lui Dumnezeu. Ce ar trebui sa intelegem din aceste trei lucruri?

Nu ar trebui sa avem dificultati in legatura cu strigatul Domnului. Este strigatul personal al Domnului. Asa cum un general isi comanda armata tot asa Domnul va comanda si va aduna pe sfintii Sai fara numar, morti si vii, pentru a-L intalni in vazduh, si acolo va fi "strangerea noastra impreuna la El," (2 Tes. 2:1). Va fi autoritate si triumf in acel strigat, ba chiar mai mult. Am ascultat cu mare placere pe

un slujitor al Domnului, care insista ca acela va fi un strigat de bucurie. De aproape 2,000 de ani Domnul asteapta acest moment, momentul cand El va primi si-si va prezenta adunarea pe care a cumparat-o cu sange – acesta este ceasul rabdarii Sale – dar vremea asteptarii se va sfarsi cand El se va ridica cu puterea Sa; iar strigatul va fi unul de bucurie, unul de dorinta stavilita, daca putem spune asa cu reverenta cea mai profunda. Strigatul Domnului ii are in vedere doar pe sfintii Sai, iar acel strigat va avea un raspuns instantaneu; intr-o clipa, intr-o clipeala vom fi cu El.

Arhanghelul este Mihail (Iuda 9) iar el este printul lui Israel (Daniel 10:21) marea putere spirituala care sta pentru Israel. Ori de cate ori este mentionat pe nume este in legatura cu evenimente din viata acelei natiuni (vezi Iuda 9, Apoc. 12). Sugerez deci ca vocea arhanghelului are de-a face cu strangerea lui Israel. Trambita lui Dumnezeu pare sa fie mai universala, va afecta toata omenirea. Daca aceasta este interpretarea, avem aici trei cercuri care se largesc. 1. Adunarea, 2. Israelul, 3. Toti oamenii. Toti vor fi afectati de acest mare eveniment; efectul nu va fi simultan in aceste cercuri, rotile se vor misca mai incet in legatura cu Israelul si omenirea, dar vor incepe sa se miste atunci. Va fi, asa cum am spus, un raspuns instantaneu de la adunare, lucrarea va fi mai lenta cu Israelul, dar din acel moment natiunea va incepe sa se miste inspre tara Canaanului si pregatirea lor pentru intoarcerea lui Mesia va incepe; si fiecare natiune va fi afectata de asemenea. Aceasta nu va fi pana Fiul Omului nu va fi pe tronul gloriei Sale, toate natiunile vor fi stranse inaintea Lui, iar trambita lui Dumnezeu care va rasuna la venirea Domnului, va asigura acest lucru.

Ce as dori ca noi toti sa vedem este ca totul asteapta rapirea adunarii din aceasta lume; si pana cand va avea loc acest lucru toate promisiunile lui Dumnezeu cu Israelul si natiunile sunt tinute, nu pot fi implinite, dar atunci cand aceasta va avea loc, evenimentele se vor misca rapid spre marea si glorioasa aparitie a Domnului, iar vocea arhanghelului si trambita lui Dumnezeu isi vor fi implinit marea lor lucrare. Avem nevoie de o conceptie mai deplina a importantei adunarii in caile lui Dumnezeu. Este premiul cel mai pretios si mai luminos pe care Hristos il va asigura dintre oameni, si pana il va asigura – complet, perfect, glorios, fara pata sau zbarcitura – niciunul dintre planurile lui Dumnezeu nu se vor misca spre finalul lor, dar cand acesta va fi asigurat, pentru a impartasi cu Imparatul care vine toata Gloria Sa, atunci Dumnezeu nu va mai intarzia, iar Israel si natiunile vor pleca genunchiul inaintea lui Hristos; imparatia lui Dumnezeu va veni.

Intrebare: De ce sfintii nu sunt rapiti direct in casa Tatalui? De ce Domnul vine sa-i intampine in vazduh?

Vor fi bineinteles rapiti pana in casa Tatalui. Ioan 14 ne asigura de acest lucru, dar Domnul va veni sa-l intampine si apoi sa-l conduca la acel loc pegatit de El. Venirea Lui sa-l intampine arata dragostea pe care o are pentru ei, si onoarea pe care doreste sa le-o dea. Asa cum un rege iese sa-si intampine mireasa cand vestea ca ea si-a parasit tara pentru a veni la el ajunge la el, tot asa Domnul va iesi in intampinarea miresei Sale.

Dar ca El o va intampina in vazduh este un lucru plin de importanta. Vazduhul este scaunul puterii lui Satan; el este printul puterii vazduhului (Efeseni 2:2). De aici din vazduh – locurile ceresti- opereaza autoritatile si stapanirile si puterile spirituale ale rautatii (Efesni 6.12) si exact acolo Domnul ii va intalni pe ai Sai. Sa ne imaginam ca un rege aflat in razboi cu un altul va trimite un mesaj armatei

sale intr-un camp de operatiuni foarte departe, spunand ca-i va intalni in capitala tarii dusmanului. Ei bine, vom spune, va trebui ca mai intai sa zdrobeasca puterea vrajmasului inainte de a face aceasta, si daca o va face va fi dovada cea mai clara a victoriei lui totale. Asa stau lucrurile in aceasta privinta. Dusmanul este un vrajmas invins; puterea diavolului a fost desfiintata. Nu ar impiedica el, daca ar putea, ca Domnul sa-i intampine pe ai Sai in glorie? Cu siguranta ca ar face-o; dar chiar in capitala domniei lui intunecate, in regiunea de unde acuma el opereaza impotriva adunarii, si ii tine pe oameni in intuneric, Domnul ii va intampina pe sfintii Sai, iar ei impartasind victoria si bucuria Lui, vor trece prin vazduh in casa Tatalui pentru a fi pentru totdeauna cu Domnul.

Consecutiv acestui triumf al Domnului asupra lui, diavolul va fi aruncat din sediul actual al puterii sale din locurile ceresti. Apocalipsa 12 ne vorbeste despre aceasta, si ca el va fi aruncat pe pamant "avand manie mare". Putem intelege acest lucru.; de la Cincizecime puterea si viclenia lui s-au concentrat asupra adunarii. Apostolul Pavel a scris Corintenilor, "pentru ca v-am logodit cu un singur barbat, ca sa va infatisez ca pe o fecioara curata lui Hristos." si lucrul acesta este adevarat despre toata adunarea, dar a adaugat el, "Dar ma tem ca nu cumva, dupa cum sarpele a amagit pe Eva in viclenia lui, asa si gandurile voastre sa fie stricate, indepartandu-se de la simplitatea fata de Hristos." Acesta a fost efortul lui satan; avand acest scop el s-a transformat intr-un inger de lumina, si atunci cand aceasta a esuat, a inceput sa dea tarcoale ca un leu care racneste cautand pe cine sa inghita. Planurile sale si determinarea sa au fost indreptate spre a fura adunarea lui Hristos, dar portile locuintei mortilor nu o vor invinge a spus Domnul, si aici vedem acest cuvint implinit si in ciuda a tot ce poate face satan, adunarea trece curata prin tinutul lui, sfanta si de neinvinit, neavand pata sau zbarcitura sau ceva de genul acesta, pentru a fi pentru totdeauna pentru Hristos, ca o mireasa impodobita pentru sotul ei. Atunci cand diavolul va vedea lucrul acesta si va realiza plinatatea victoriei lui Hristos s-ar putea sa fie foarte furios.

Intrebare: Ce parere aveti despre fixarea unor date exacte in vederea venirii Domnului?

Fixarea de date despre venirea Domnului este un lucru daunator iar cei care o fac sunt oameni aroganti. Domnul Insusi a spus "Dar, despre ziua aceea sau despre ceasul acela, nimeni nu stie: nici ingerii care sunt in cer, nici Fiul, ci numai Tatal." (Marcu 13.32) Da, spune cineva, dar noi stim anul. Intradevar. Atunci de ce a adaugat Domnul "Luati seama, vegheati si rugati-va; pentru ca nu stiti cand este timpul:" (v 33), si din nou, "Vegheati deci, pentru ca nu stiti cand vine stapanul casei: seara, sau la miezul noptii, sau la cantatul cocosului, sau dimineata;" (v 35) Apostolilor care ne-au dat Cuvantul prin inspiratia Duhului Sfant, Domnul le-a spus, "Voi nu trebuie sa cunoasteti timpurile sau vremurile pe care Tatal le-a asezat sub propria Sa autoritate;" (Fapte 1)

Daca aceasta cunostiinta le-a fost retinuta in intelepciunea Tatalui, unde in cuvint este vre-un indiciu ca ne va fi aratata noua? Aceste cuvinte ale Domnului au de-a face cu venirea Lui in glorie, si cu siguranta ramin adevarate in legatura cu aceasta. Perioada adunarii a intervenit, si se va incheia cu Rapirea, dar nici-un cuvint sau indiciu nu ne este dat despre Rapire pentru a stii timpul acesteia. Zile, luni, ani, si numere ne sunt date in Scriptura, dar acestea au relatia lor cu Israelul si pamintul, si sunt toate in suspendare pana cand o companie cereasca este asigurata si rapita, apoi ceasul profetiei va bate din nou, iar calendarul lui Dumnezeu va fi indreptatit. Pana atunci trebuie sa acceptam cuvintele Domnului Isus, si sa asteptam, sa veghem si sa lucram.

Intrebare: Este o notiune populara ca lumea trebuie sa fie convertita de predicarea Evangheliei sau prin raspandirea dreptatii, si ca atunci si doar atunci, va veni Domnul. Cum se potriveste aceasta cu Scriptura?

Nu se potriveste deloc cu Scriptura; nu are nici-o temelie sau baza in ea. Doar citand cateva texte vom vedea cat de fals este acest lucru. „Iata, El vine cu norii si orice ochi Il va vedea si cei care L-au strapuns; si toate semintiile pamantului se vor jeli din cauza Lui! Da, amin.” (Apoc. 1:7). Daca este sa vina la o lume convertita atunci de ce toate natiunile se jelesc din cauza Lui? Daca ar fi toti convertiti s-ar fi bucurat cu totii la venirea Lui, si l-ar fi primit cu aclamatii. Dar din cauza ca El VINE CA JUDECATOR, de aceea ei se vor teme. „Si Enoh, al saptelea de la Adam, a profetit si el cu privire la acestia, spunand: „Iata, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinti ai Sai, ca sa faca judecata impotriva tuturor si sa-i dovedeasca vinovati pe toti cei neevlaviosi dintre ei de toate lucrarile lor de neevlavie, pe care le-au facut fara evlavie, si de toate cuvintele aspre, pe care pacatosii neevlaviosi le-au vorbit impotriva Lui.” (Iuda 14,15) El vine sa judece pentru ca lumea nu a fost convertita prin evanghelie, si pentru ca singura cale prin care dreptatea va fi instaurata pe pamant este prin judecata. Acest lucru este facut solmen de clar de un alt pasaj din Scriptura, „si voua, care sunteti necajiti, odihna cu noi, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu ingerii puterii Sale, intr-o flacara de foc, aducand razbunare peste cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu si peste cei care nu asculta de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos; care vor suferi pedeapsa, pieirea eterna de la fata Domnului si de la gloria puterii Sale,” (2 Tesaloniceni 1:7-9)

Exista foarte multe texte care sa confirme, dar inca unul este de ajuns. „Si imparatii pamantului si cei mari si comandantii si cei bogati si cei puternici si orice rob si orice om liber s-au ascuns in pesteri si in stancile muntilor; si spuneau muntilor si stancilor: „Cadeti peste noi si ascundeti-ne de fata Celui care sade pe tron si de mania Mielului; pentru ca a venit ziua cea mare a maniei Lui, si cine poate sta in picioare?” (Apocalipsa 6:15-17)”. Poate oare Mielul sa se minie pe o lume convertita? Si oare oamenii convertiti ar striga dupa o ascunzatoare fata de El? Aici oamenii din toate categoriile sociale sunt redusi la nivelul abject al terorii doar la gandul venirii Sale.

Intrebare: Atunci pentru ce este Evanghelia daca nu pentru convertirea lumii?

Evanghelia a fost trimisa in lume pentru a aduna din lume un popor pentru Numele Domnului. Aceasta reiese clar din Fapte 15:14, „Dumnezeu a cautat sa ia dintre natiuni un popor pentru Numele Sau.” Aceia care cred Evanghelia sunt eliberati din aceasta lume rea dupa voia Dumnezeului si Tatalui nostru (Gal. 1:4) Diferenta dintre ucenicii Domnului si lume se vede clar in cuvintele Domnului, „ci Eu v-am ales din lume, de aceea va uraste lumea.” (Ioan 15:19), si in capitolele 14-17 din evanghelia dupa Ioan. Fiecare credincios adevarat in Domnul Isus este unul „chemat afara”, sfintit in Hristos Isus, si apartine adunarii Sale pe care in curand o va rapi din lumea aceasta pentru totdeauna; ei asteapta indurarea si mintuirea la venirea Sa; iar pentru lume este judecata, „ci o infricosatoare asteptare sigura a judecatii si vapaie de foc care-i va mistui pe cei impotrivitori.” (Evrei 10:27)

Este de cea mai mare importanta sa intelegem ca Evanghelia ne-a chemat afara din lume la cer; atunci cand am crezut-o numele noastre au fost scrise acolo; cetatenia noastra este acolo, si de

acolo asteptam pe Mantuitorul, “care va transforma trupul smereniei noastre in asemanare cu trupul gloriei Sale, potrivit lucrarii puterii pe care o are, de a-Si supune chiar toate lucrurile.” (Filipeni 3:21) In prima etapa a venirii Sale din nou, atunci cand va rapi din lume pe sfintii cumparati cu sange, El va lua ceva **din** lume; la aparitia Lui in glorie cu sfintii Sai, El va face ceva **in** lume.

Intrebare : De ce subliniati atat de mult faptul ca am fost chemati afara din lume?

Pentru ca adevaratul caracter al adunarii nu poate fi inteles daca acest lucru nu este inteles, si daca nu intelegem caracterul chemarii noastre, nu putem fi adevarati fata de acesta; nici nu vom intelege Scriptura profetica, nici nu vom impartii drept Cuvantul adevarului, daca falimentam sa vedem caracterul unic al adunarii si chemarea ei. Noi am fost facuti partasi unei “chemari divine” (Evrei 3:1). Binecuvantarile noastre sunt “in locurile ceresti in Hristos Isus” (Ef. 1:3). Speranta noastra este asezata pentru noi in ceruri (Col. 1:5), iar noi trebuie sa ne indreptam afectiunile spre lucrurile care sunt acolo (Col. 3:1). Si un ultim argument, Domnul s-a rugat astfel Tatalui, “ei nu sunt din lume dupa cum nici Eu nu sunt din lume (Ioan 17). Daca adunarea ar fi tinut cu tarie acest adevar atunci nu s-ar fi asezat in lume si ar fi fost libera de legaturile care au tinut-o captiva schemelor si planurilor lumii la ale carei mori a macinat, ca orbitul Samson la morile Filistenilor.

Mii de crestini sinceri isi irosesc energia si timpul in efortul de a imbunatati o lume care nu poate fi imbunatatita, pentru ca nu vad si nici nu realizeaza chemarea lor cereasca, cand ar putea zidi pentru eternitate – sa construiasca in relatia cu Piatra de ungi, care a fost respinsa de lume (Fapte 4.11-12; 1 Petru 2:6-8). Acea locuinta care creste spre a fi un templu sfant in Domnul (Efeseni 2:19-22), se apropie cu siguranta de finalizare; iar atunci cand va fi gata va fi rapita la cer. Usa va fi inchisa, iar toti aceia care nu au avut decat o marturisire goala, vor fi inchisi afara si vor bate fara succes la o usa inchisa. (Luca 13:25-30)

Intebare: Am auzit vorbindu-se mult despre semnele venirii din nou a Domnului, in mod special in timpul razboiului si dupa aceea. Trebuie sa cautam astfel de semne?

Exista fara indoiala semne sigure ca suntem in ultimele zile, dar acestea nu sunt “razboaie si tulburari cutremure mari in diferite locuri, si foamete si epidemii; si vor fi aratari inspaimantatoare si semne mari din cer.” (Luca 21). Toate acestea vor avea loc inainte de aparitia Domnului in glorie si nu au nimic de-a face cu venirea Domnului pentru adunarea Sa. Unii au dat voie imaginatiei lor sa o ia razna fata de astfel de lucruri si fata de evenimente senzationale in lumea politica. Astfel, inaltarea lui Mussolini, si eforturile Ligii Natiunilor, au fost vazute ca Fiara din Apocalipsa 13 si cele 10 imparatii. O cunoastere superficiala a Scripturii ii duce la astfel de greseli, si incapacitatea de a impartii drept cuvantul adevarului.

Fiara se va ridica din anarhia si confuzia ce vor urma rapirii bisericii la cer. 2 Tesaloniceni 2 ne arata foarte clar ca nici el nici Anticrist nu se vor manifesta pana cand acel eveniment nu a avut loc, iar regii vor avea puterea data lor pentru un ceas – o perioada scurta (Apocalipsa 17:12). Prezenta Duhului Sant pe pamant in adunare retine manifestarea acestor forte rele, si va continua sa le inhibe pana va fi luat din cale. Semne de felul acesta si cele pe care Domnul le da in Matei 24, si Luca 21

vor fi un ajutor pentru ramașita iudaică care va aștepta venirea lui Mesia.

Dar Scriptura ne arată cum va fi caracterul zilelor din urmă - "oamenii vor fi iubitori de sine... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar tagaduindu-i puterea" (2 Timotei 3:5). "cunoscând întâi aceasta, că în zilele din urmă vor veni batjocoritori cu batjocura, umblând potrivit propriilor lor poftă și spunând: „Unde este promisiunea venirii Lui?" (2 Petru 3:3,4). Și această stare de lucruri este în biserică marturisitoare. Lideri în "lumea creștină" conduc campanii mari pentru plăcerile de duminică și batjocoresc învățătura venirii din nou a Domnului. Aceștia se întorc de la adevăr, având urechi care se gâdila (2 Tim 4:4) iar prezența lor în biserică marturisitoare și activitățile lor sunt un semn sigur că suntem în ultimele zile.

Sunt semne triste, dar există unul mai mare și mai luminos; este trezirea dorinței în inimile multor sfinți ai lui Dumnezeu de a-L vedea pe Domnul; au fost recuperați pentru adevărul venirii Lui din nou. Mireasa și Duhul spun, "Vino!". Oricând are loc recuperarea dragostei din noi pentru Domnul, va fi această tânguire pentru revenirea Lui, și pentru această recuperare, această adevărată trezire, ar trebui să ne rugăm și să lucrăm, pentru că acesta este cel mai sigur dintre toate semnele că venirea Lui este aproape. Cu cât suntem mai recuperați față de această stare creștină normală, adevărată, cu atât vom vorbi despre Domnul, și ceea ce ne va ocupa gândirea vor fi nu semnele ci va fi persoana Lui, Steaua Luminoasă de Dimineață.

Cei care au această speranță în Hristos se vor curăți, așa cum El este curat; se vor separa pe ei însșiși de acei oameni răi a căror prezență în biserică marturisitoare este un semn al zilelor din urmă, și se vor strânge împreună așa cum au făcut cei de la sfârșitul istoriei Vechiului Testament: "Atunci cei care se temeau de Domnul vorbeau adesea unul cu altul; și Domnul a luat aminte și a ascultat; și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei care se temeau de Domnul și se gândeau la Numele Lui. „Și ei vor fi ai Mei, o comoară deosebită", zice Domnul ostirilor," (Maleahi 3:16,17)

Observați însă în legătură cu aceasta, "Și va veti întoarce și veti deosebi între cel drept și cel rău, între cel care-L slujește lui Dumnezeu și cel care nu-L slujește." (v 18)

Nimic nu va promova o umblare sfântă și separare de rău și de oamenii răi ca această mareă speranță a venirii Mantuitorului nostru; ne va face să fim ca oamenii care-L așteaptă pe Domnul lor.

Întrebare: Ultima propoziție este un citat din Luca 12. A-ți spus că evangheliile sinoptice nu prezintă Rapirea adunării ci Apariția Domnului. Acest capitol deci, nu se aplică la noi?

Cu siguranță are o aplicație clară și la noi. Ea acoperă într-o pendulare minunată întreaga perioadă de timp între respingerea Domnului de către lume și Apariția sa în glorie. Nu există un capitol mai important în Noul Testament pentru noi care prin harul Său suntem slujitorii Domnului. Ne arată responsabilitățile noastre ca fiind lăsați în lume ca să-L slujim pe El și să avem grija de interesele Lui în timpul absenței Sale, și felul în care va răsplăti pe slujitorii Săi care-L așteaptă, veghează și lucrează la revenirea Sa. Oricine a ocupat poziția de slujitor al Lui, fie real fie altfel, va fi evaluat de El în aceeași zi în care El va lua totul în considerare. Este o problemă solemnă, dar trebuie lăsată pentru considerare mai târziu, dacă Domnul va voi.

Intrebare: Ce greutate are asupra noastra Luca 12:34-48, cei care asteptam Rapirea adunarii in prima etapa a venirii Domnului ?

Aceasta pune inaintea noastra in cuvintele Domnului, responsabilitatea noastra in vremea absentei Lui din lume, si rasplatile pentru credinciosie. Trei lucruri trebuie sa ne caracterizeze: dispozitie, asteptare si activitate; trebuie deci sa asteptam, sa veghem si sa lucram.

Intrebare: Care este semnificatia simbolurilor folosite: mijlocul incins si luminile arzand?

Luminile arzand arata ca este noapte, noaptea absentei Domnului, iar tendinta este ca noaptea sa te relaxezi si sa mergi la culcare, dar intr-un sens spiritual nu trebuie sa facem aceasta; pentru ca, chiar daca suntem in noapte nu suntem din noapte, ci suntem "... fii ai luminii si fii ai zilei...Astfel deci sa nu dormim, ca ceilalti, ci sa veghem si sa fim treji;" (1 Tesalonoceni 5:5,6). Mijlocul incins si luminile aprinse arata dispozitia de a umbla la cuvantul Domnului; trebuie sa fim ca oamenii care-L asteapta pe Domnul lor.

Intrebare: Vegherea din versetul 37, la care este atasata o binecuvantare speciala, arata ceva mai bun decat a astepta pur si simplu?

Ambele isi au locul lor, dar vegherea inseamna asteptare, inima este angajata. Un slujitor poate fi pregatit pentru venirea stapanului, ascultand pur si simplu o porunca, dar daca vegheaza, inseamna ca revenirea stapanului ii absoarbe gandurile. Dar cu cel credincios cele doua trebuie sa mearga impreuna; daca inima nu este dreapta fata de Domnul, mijlocul va fi neincins, iar lumina va fi palida.

Intrebare: Cum stau lucrurile cu pasajul urmator, unde slujitorul credincios hraneste casa, si este numit "binecuvantat": este aceasta evidenta unui devotament mai mare?

Acest pasaj ne arata slujitorul in activitatile sale si continua cu alergarea si asteptarea; cele trei lucruri ne dau o descriere completa a unui slujitor care place Domnului. As dori sa ilustrez cele trei lucruri. Mama unei familii a fost obligata sa paraseasca caminul pentru o vreme iar acesta si copii mai mici au fost lasati in grija Mariei, fiica de incredere a mamei. Ea le-a spus ca nu va intarzia cand lucrarea ei se va fi terminat, iar ei o asteapta zilnic. Cu aceasta asteptare luminoasa in inima ei Maria tine casa curata si ingrijita, pentru ca atunci cand mama se va intoarce sa gaseasca totul gata, casa curata, copii imbracati si asteptand. Dar ei nu sunt doar gata, ei asteapta; deseori alearga la usa sau privesc pe geam pentru a o vedea pe mama care se intoarce, iar pe masura ce zilele trec Maria devine cea mai doritoare dintre ei toti.

Si totusi ea nu uita dorintele mamei; ea are grija ca, copii sa fie hraniti si nu le da voie sa uite ca mama revine; ea are grija in mod activ de interesele mamei, nefiind lenesa nici-un moment. Intre drumurile ei de la usa la fereastra, intra mai intai intr-o camera apoi in alta, sa vada ca totul este in ordine, si este atenta la fratii si surorile ei, pentru ca nu vrea sa-i fie rusine cu ei inaintea mamei sale cand se va reintoarce; ea asteapta si vegheaza ca ei toti, dar si lucreaza cu harnicie de asemenea. Ea face tot ceea ce simte ca ar face mama ei daca ar fi acolo. Ea este credincioasa fata de increderea acordata. Fericita va fi Maria cand se va intoarce mama ei. Ea are o dubla bucurie; mama ei s-a intors din nou, si zambeste aprobator la fiica ei cea mica.

Intrebare: Rasplatile de care vorbeste Domnul arata masura aprecierii Sale fata de credinciosia slujitorilor?

Da. Voi continua parabola mea pentru a ilustra acest lucru. Maria are **bucuria** prezentei mamei sale dar si **satisfactia** aprobarii ei. Dar acum a venit randul mamei. Ea o aseaza pe Maria la masa si pe toti copiii, pentru ca ei toti doreau si vegheau la revenirea ei, iar ea acum scoate lucrurile bune pe care le-a adus pentru ei; ei sarbatoresc impreuna iar mama slujeste. Desfatara ei de a fi impreuna cu copiii ei, si placerea in dragostea lor care i-a facut sa tanjeasca si sa vegheze la revenirea ei, face din ea slujitoare lor acum. Dar ce rasplata este aceasta masa pentru Maria; ea are aceasta ca o intelegere secreta intre ea si mama ei, si o marca speciala a aprobarii mamei. Acesta este modul in care Domnul isi propune sa-si recompenseze slujitorii care vegheaza in versteul 37. "Ferice de robii aceia pe care, venind, stapanul ii va gasi veghind. Adevarat va spun ca se va incinge si ii va pune sa stea la masa si, apropiindu-se, le va sluji."

Intrebare: Care este diferenta dintre aceasta si "il va pune peste toata averea lui." (v. 44)?

Slujirea dragostei aratata slujitorilor care vegheaza, pare sa fie in interiorul casei. Este o sarbatoare privata pe care lumea nu o va vedea. Este dragostea care raspunde dragostei. Este dragoste in inima slujitorilor Sai, care duce la aceasta asteptare si veghere, iar dragostea din inima Domnului Il va conduce sa-si arate aprecierea fata de dragostea care nu L-a uitat in timpul absentei Sale. Dar a-l face stapan peste tot ceea ce are El, este o onoare publica pentru slujire publica; slujitorul este rasplatit deschis pentru slujirea cu credinciosie printr-un loc de incredere in imparatie. Amandoua sunt binecuvantari, dar aceasta rasplata din urma nu ar fi apreciata foarte mult fara cea dintai.

Intrebare: Inainte de a parasi acest pasaj va rog sa-mi explicati ce spune Domnul despre slujitorii necredinciosi in versetele 45-48.

Slujitorul isi arata adevarata realitate prin comportament si vice-versa. Multi sunt slujitori prin profesie dar care nu sunt asa in realitate si in inima, dar comportamentul unui om arata ce este in inima lui. Acest slujitor spune in inima lui, "«Stapanul meu intarzie sa vina»." El nu neaga deschis ca El nu va veni, dar amana venirea si arunca adevaratul caracter al slujitorului, si domneste peste mostenirea Domnului, ca si cum ziua socotelii nu ar veni niciodata. Pentru un asemenea slujitor venirea Domnului va fi dintr-o data, neasteptata; El va veni ca un hot in noapte, asa cum va veni si pentru lume. El este un slujitor rau (Matei 24), si-si va avea partea cu cei necredinciosi, pentru ca este un necredincios.

Aceste cuvinte solemne stau ca avertizare pentru toti, si totusi cat de clar se vede in acesti slujitori necredinciosia bisericii marturisitoare; cat de repede in istoria ei si-a pierdut dorinta si speranta revenirii Domnului; si-a parasit prima dragoste, si s-a asezat in lume pentru a manca si a bea cu betivii, ca si cum ar fi apartinut lumii si noptii (1 Tesaloniceni 5:7), si apoi a domnit peste regi si regine, si a persecutat slujitorii credinciosi ai Domnului. Este duhul lumii in biserica marturisitoare si trebuie sa fie o durere pentru Domnul si pentru toti cei credinciosi Lui, si acest duh va fi intampinat cu o judecata necrutatoare la Aparitia Lui.

Cuvintele spuse slujitorului intelept si credincios sunt o incurajare, pentru ca arata ca pana la venirea Lui vor fi asemenea oameni, care se vor ingriji de interesele Sale si vor hrani casa Lui cu intelepciune si dragoste. El se ingrijeste de casa Lui, si a dat hrana din belsug pentru sanatatea si puterea spirituala, iar aceasta hrana a fost incredintata slujitorilor Sai. Nu poate exista pacat mai mare din partea oricaruia dintre slujitorii Sai decat acela de a retine hrana de la cei care au nevoie de ea, si nu exista slujire mai mare fata de Domnul decat distribuirea ei cu harnicie. Fericiti sunt acei slujitori, pe care Domnul ii va gasi facand aceasta. Treziti-va administratori ai Domnului; timpul este scurt; venirea Domnului se apropie.

Intrebare: Credeti ca Scriptura invata ca evaluarea slujitorilor Domnului in legatura cu credinciosia sau cu necredinciosia lor va avea loc la Aparitie si nu la Rapire?

Da, Rapirea celor credinciosi la cer va fi dupa harul suveran al lui Dumnezeu, si ne va introduce in casa lui Dumnezeu, pe cand responsabilitatea noastra si rasplatile pentru credinciosie sunt in general in legatura cu Aparitia si Imparatia. La Aparitia Sa publica Domnul va fi indreptatit si rasplatit de asemenea. Citim despre cei care "iubesc aratarea Sa" (2 Timotei 4:8), si fiecare sfant si slujitor credincios o asteapta. Adevarata si potrivita speranta a celor credinciosi este Rapirea, pentru a fi totdeauna cu Domnul; despre aceasta se vorbeste ca fiind "fericita speranta", dar glorioasa Aparitie a marelui nostru Dumnezeu si Mantuitor Isus Hristos" (Tit 2) nu trebuie parasita in gandurile noastre; inima care este credincioasa lui Hristos nu poate fi satisfacuta cu nimic mai putin de atat. Aceasta isi are locul in speranta noastra, si va fi raspunsul la rugaciunea noastra, " vie Imparatia Ta".

Intrebare: Puteti sa citati texte care sa arate ca exista o diferenta intre Rapire si Aparitie, si ca atunci cand Domnul se va arata, adunarea Sa nu va mai fi pe pamint? In 1 Timotei 6:13-14, Pavel indeamna pe Timotei "sa pazesti porunca...pana la aratarea Domnului nostru Isus Hristos; " lucru care pare sa sustina ideea ca adunarea va fi aici pana la Aparitie.

Exista multe pasaje in Scriptura care ne arata ca atunci cand Domnul va aparea in glorie, sfintii Sai vor aparea cu El. Unele din aceste texte sunt: "Cand Se va arata Hristos, care este viata noastra, atunci veti fi aratati si voi, impreuna cu El, in glorie." (Coloseni 3:4), "...la venirea Domnului nostru Isus cu toti sfintii Sai!" (1 Tesaloniceni 3:13), "Dumnezeu va aduce impreuna cu El pe cei care au adormit in Isus." (1 Tesaloniceni 4:14), "a venit Domnul cu zecile de mii de sfinti ai Sai," (Iuda 14), "cei care sunt cu El sunt chemati si alesi si credinciosi" (Apocalipsa 17.14), "Si ostirile din cer Il urmau pe cai albi, imbracate in in subtire, alb si curat."(Apocalipsa 19:14). Este clar din aceste versete ca El nu gaseste adunarea Lui pe pamint la aparitia Sa, ci ea vine impreuna cu El; cum este posibil lucrul acesta este aratat in 1 Tesaloniceni 4:16,17. Mai intai El o rapeste la El insusi, si apoi vine cu ea in gloria Lui.

Sarcina fata de Timotei in pasajul citat, subliniaza responsabilitatea slujitorilor Domnului de a rezista pentru Domnul pana vine El, pentru a-si stabili imparatia si autoritatea. Aceasta este o parte a marturiei si slujirii noastre; noi il reprezentam in absenta Sa din lume pentru ca stim ca va reveni in ea. Aceasta este o parte importanta a marturiei noastre fata de lume. Noi avem o tripla marturie: el a fost aici in har, El nu mai este aici pentru ca a fost respins, El vine din nou in putere si glorie sa judece si sa conduca in dreptate. Intre timp, slujitorii Sa, al caror model este Timotei, trebuie sa tina

adevarul in puritatea lui fara pata, fara compromis, in supunere fata de Domnul. Atunci cand adunarea va fi luata din lume, Dumnezeu va aduce la lumina pe altii care vor tine standardul sus si vor tine lumina arzand pana la Aparitia Domnului.

Intrebare: Credeti deci ca Domnul va gasi slujitori credinciosi pe pamant atunci cand va aparea. Daca acestia nu sunt din adunare atunci cine sunt?

Va gasi dar ei vor fi sfinti din poporul evreu, o ramasita in a carui inima Duhul va lucra dupa rapirea adunarii. El va veni pentru salvarea lor. Odata cu rapirea adunarii si Duhul care locuieste in ea, va fi luat din cale. Atunci omul pacatului si Antichrist vor fi descoperiti (2 Tesaloniceni 2; Apocalipsa 13), si va incepe necazul cel mare. Toata lumea va fi incercata de acesta, dar Israelul, pentru ca L-a respins pe Mesia, va suferi cel mai mult, si in aceasta natiune va aparea o ramasita credincioasa, care se va intoarce la Dumnezeu si va suferi mai mult decat toti, si aceasta chiar de la compatriotii lor. Domnul va aparea pentru salvarea lor asa cum ne spun multe versete, "Ascultati cuvantul Domnului, voi, cei care tremurati la cuvantul Lui. „Fratii vostri, care va urasc, care va alunga pentru Numele Meu, au zis: «Domnul fie glorificat si sa vedem bucuria voastra!» Dar ei se vor rusina." (Isaia 66:5)

“Se va arata a doua oara, fara pacat, pentru mantuirea celor care Il asteapta.” (Evrei 9:28). “Si atunci se va arata semnul Fiului Omului in cer si atunci toate semintele pamantului se vor jeli si vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere si cu glorie mare. Si va trimite pe ingerii Sai cu sunet puternic de trambita si vor strange pe alesii Sai din cele patru vanturi, de la o margine a cerurilor pana la cealalta margine a lor.” (Matei 24:30-31). Zaharia 13:8,9 descrie aceasta ramasita evreiasca evlavioasa in necazul cel mare, “Ei vor chema Numele Meu si Eu le voi raspunde. Eu voi zice: «Acesta este poporul Meu!» Si ei vor zice: «Domnul este Dumnezeul meu!»” iar Daniel 12 vorbind de acelasi timp spune, “si va fi un timp de stramtorare cum n-a fost niciodata de cand exista o natiune, pana in timpul acela. Si, in timpul acela, poporul tau va fi salvat, oricine va fi gasit scris in carte.” Inca un pasaj din Vechiul Testament este demn de citat in aceasta directie “„Pentru ca, iata, vine ziua care va arde ca un cuptor; si toti cei mandri si toti cei care lucreaza rautate vor fi miriste; si ziua care vine ii va arde”, zice Domnul ostirilor, „incat nu le va lasa nici radacina, nici ramura. Si voua, care va temeti de Numele Meu, va va rasari Soarele dreptatii cu vindecarea in aripile Lui; si veti iesi si veti zburda ca viteii de ingrasat.” (Maleahi 4)

Cat despre credinciosia lor in timpul teribilei persecutii din timpul necazului, si rasplata pentru aceasta, ele sunt descrise in Apocalipsa 14:14, Tefania 3:12,13 si alte versete.

Intrebare: Avem vreo informatie in Scriptura despre ce va avea loc in cer intre rapire si aparitie?

Da, cred ca avem. 2 Corinteni 5 ne arata clar ca vom fi aratati inaintea scaunului de judecata al lui Hristos, si este la fel de clar ca adunarea va fi prezentata lui Hristos in glorie (Efeseni 5). Nunta Mielului precede venirea Lui in glorie (Apocalipsa 19). Timpul responsabilitatii noastre se va fi incheiat inaintea aratarii noastre la scaunul de judecata, iar rasplatile trebuie impartite inainte de venirea Lui in glorie. Aceste lucruri sunt clare cred din versete precum Matei 25:14-30; Luca

19:12-17, si 2 Corinteni 5:10. La acel scaun de judecata vor fi testate toate lucrarile noastre; toata viata noastra va fi trecuta in revista; si vom vedea totul in lumina, asa cum vede Domnul nostru. Lucrul acesta va avea un efect revelator asupra noastra, dar nu va crea in inima noastra un efect de teama sau alarma, pentru ca Cel inaintea caruia vom sta acolo este Mantuitorul nostru, care s-a dat pe Sine Insus pentru noi, iar noi vom fi acolo in trupurile noastre spirituale de glorie. Atunci vom fi rasplatiti sau vom suferi pierdere.

Intrebare: Cum poate un crestin suferi pierdere, ce va pierde de fapt?

Ei bine, nu va pierde nimic din ce a fost un dar al harului. Toate binecuvantarile spirituale in cele ceresti sunt ale lui, ca un dar suveran al lui Dumnezeu, iar acestea nu pot fi niciodata luate inapoi sau confiscate. Locul lui in familia lui Dumnezeu, sau acela de a face parte din adunare, adica de a fi sotia Mielului, sunt ale lui, pentru totdeauna; nu le-a castigat prin faptele lui si nu le poate pierde prin esecurile sale. Ele sunt ale lui nu datorita comportamentului lui ci sunt un dar al Domnului, prin rascumpararea care este in Isus Hristos. Pierderea va fi in legatura cu viata lui de responsabilitate si roadele ei. Sa ne imaginam ca doi oameni sunt angajati de un stapan: unul lucreaza din greu 6 zile pe saptamana; celalalt lucreaza doar 3 zile si petrece sau iroseste restul saptaminii in lene si nebunie. Acesti doi oameni vor fi plasati foarte diferit la sfarsitul saptamanii; unul va primi aprobarea stapanului sau si o rasplata deplina; celalalt va suferi pierdere in ce ar fi putut sa fie al lui ca salariu, si dezaprobarea stapanului. Asa vor sta lucurile cu rasplata sau pierderea la scaunul de judecata

Apoi ganditi-va din nou la cei doi lucratori: amandoi primesc in scris instructiuni scrise cu grija despre ce ar dori stapanul lor ca ei sa faca, si de asemenea materialul pe care trebuie sa-l foloseasca pentru munca lor. Unul dintre lucratori, care nu se bazeaza pe intelegerea lui, are mare atentie fata de dorintele stapanului si consulta instructiunile in legatura cu orice detaliu; celalalt crede ca stie de ce este nevoie si cum sa faca si da putina atentie cuvintului scris al stapanului sau. Cand vine stapanul sa inspecteze lucrarea, un lucrator primeste rasplata, iar lucrarea celuilalt este respinsa; el sufera pierdere si exact aceasta se intampla in 1 Corinteni 3. "Daca lucrarea pe care a zidit-o cineva deasupra va ramane, el va primi o rasplata. Daca lucrarea cuiva va fi mistuita, el va suferi pierdere; insa el va fi mantuit, dar asa, ca prin foc."

Rezultatele vor fi rasplatite in Imparatie. Cel care a fost credincios in putin, i se va incredinta mult acolo. Trebuie sa facem diferenta intre locul nostru in casa Tatalui, care este doar prin har, si locul pe care-l vom ocupa in Imparatie.

Intrebare: in legatura cu nunta Mielului, care este semnificatia expresiei, "si sotia Lui s-a pregatit" ?

Se pare ca sunt doua aspecte referitoare la nunta Mielului. Efeseni 5:25-27 ne arata aceea parte la care avem lucrarea deplina si perfecta a lui Hristos, nu doar **pentru** ci si **in** adunarea Lui – va fi o adunare glorioasa, neavand pata sau zbarcitură, sau orice alt lucru de felul acesta; sfanta si de neinvinuit; aceasta este cu siguranta doar har suveran, lucrare divina perfecta, asa cum este ea in frumusetea lui Hristos. Dar in Apocalipsa 19:7-9, intelegem ca "sotia Lui s-a pregatit. Si i s-a dat sa

se imbrache in in subtire, stralucitor si curat“, pentru ca inul subtire sunt faptele drepte ale sfintilor.” Aceasta arata ce a facut ea insasi in viata de responsabilitate de aici de pe pamant, si isi va avea locul in aceea zi mareata.

“Inul subtire, stralucitor si curat” va inchide gura acuzatorului, si aceasta in mod special in legatura cu manifestarea publica a celor credinciosi cu Hristos. Separat de aceasta i s-ar fi putut spune Domnului, “Genereaza dreptate practica in adunarea Ta inainte sa incerci sa o institui pe pamant.” Inul subtire va fi dovada ca a fost produsa in acel cerc cel mai apropiat de El, si exact acesti sfinti care sunt mireasa Mielului, vor fi aratati in acel “in subtire, stralucitor si curat” atunci cand El va veni sa judece si sa faca razboi in dreptate.

Apostolul Pavel a lucrat si s-a rugat pentru ca aceasta sa fie in sfinti in vederea zilei manifestarii. El s-a rugat ca ei sa fie “curati si fara vina pentru ziua lui Hristos, si a fost increzator ca Dumnezeu va termina lucrarea pe care a inceput-o in ei, in vederea aceleasi zile (Filipeni 1). Fie ca noi sa fim profund preocupati de aceste lucruri pentru ca trairea si slujirea noastra prezenta sa aiba rezultate importante pentru noi, pentru Hristos, si pentru gloria si lauda lui Dumnezeu.

Exista un cuvant care aduce lumina in 2 Tesaloniceni 3:1. Marele apostol Pavel ii implora pe tinerii crestini din Tesalonic sa se roage ca, Cuvantul lui Dumnezeu sa se raspandeasca liber, sau sa alerge. Daca ne aducem aminte ca subiectul celor doua epistole catre Tesaloniceni este venirea din nou a Domnului Isus, vom intelege cat de izbitoare si potrivita este aceasta figura de stil. Regele vine si mesagerul Lui alearga inaintea Lui anuntand acest lucru. Cuvantul Domnului este mesagerul. Este bineinteles evanghelia dar nu evanghelia asa cum este ea gresit inteleasa si predicata de multi predicatori in aceste zile de slabiciune. Evanghelia lui Dumnezeu este despre Fiul Sau, Isus Hristos Domnul nostru, care a fost inviat din morti si asezat intr-un loc de suprematie la dreapta lui Dumnezeu, pentru a administra harul lui Dumnezeu din acel loc de autoritate catre toti cei care vor primi Cuvantul, pana cand vine ceasul cand va aparea in glorie iar Dumnezeu Il va aseza pe tronul Lui in Sion.

Acesta a fost cuvantul predicat de apostol, cu rezultatul ca cei care l-au crezut s-au “intors de la idoli la Dumnezeu, ca sa slujiti unui Dumnezeu viu si adevarat si sa asteptati din ceruri pe Fiul Sau, pe care L-a inviat dintre cei morti, pe Isus, care ne scapa de mania care vine.” (1 Tesaloniceni 1:9-10). Acest cuvant al Domnului, mesagerul care merge inainte pentru a anunta venirea Lui, este in adevar un cuvant de har, evanghelia mantuirii noastre, dand tuturor celor care o cred, o speranta cereasca, dar este de asemenea un cuvant imperativ, care cere si porunceste ascultare. Este ca mesagerul care mergea in Egipt inaintea lui Iosif, strigand “Inchinati-va!” iar cei care refuza sa asculte, “peste cei care nu asculta de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos;... vor suferi pedeapsa, pieirea eterna de la fata Domnului si de la gloria puterii Sale,” (2 Tesaloniceni 1:8,9)

Intrebare: Vreti sa intelegem ca Scriptura proclama venirea Domnului in glorie – Aparitia Lui; ne puteti da cateva versete pentru aceasta?

Da. Voi oferi 3 locuri din predicarea apostolica din Faptele Apostolilor. Petru a spus “pocaiti-va...si sa-L trimita pe Acela care a fost randuit dinainte pentru voi, pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie, in

adevar, sa-L primeasca, pana la timpuri de restabilire a tuturor lucrurilor, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfintilor Sai profeti din vechime.” (Fapte 3:20-21). Din nou, “Si El ne-a poruncit sa predicam poporului si sa marturisim ca El este Cel randuit de Dumnezeu Judecator al celor vii si al celor morti. (Fapte 10:42). Pavel a spus “Dumnezeu... porunceste acum oamenilor ca toti, de pretutindeni, sa se pocaiasca, pentru ca a randuit o zi in care va judeca pamantul locuit, cu dreptate, prin Omul pe care L-a randuit, dand tuturor dovada prin aceea ca L-a inviat dintre morti”. (Fapte 17:30,31)

Intrebare: Unul dintre aceste verste vorbeste de binecuvantare, iar celalalte despre judecata, ce va aduce de fapt Aparitia Domnului ?

Scopul lui Dumnezeu este binecuvantarea omului, iar Hristos vine pentru binecuvantare si pentru implinirea Scripturii “te voi da si ca lumina a natiunilor, ca sa fii mantuirea Mea, pana la capatul pamantului” (Isaia 49:6, Fapte 13:47) dar judecata trebuie sa fie inaintea binecuvantarii din cauza a ceea ce este omul. Razvratarea continua a omului fata de Dumnezeu face judecata o necesitate. Dar judecata este lucrarea stranie a lui Dumnezeu; El nu se desfata in ea, se desfata in indurare. Aceasta se vede clar in limbajul Scripturii. Cand este vorba de judecata citim, “Domnul va implini in graba cuvantul pe pamant” (Romani 9:28) dar cand este vorba de indurare “nevrand ca vreunii sa piara, ci toti sa vina la pocainta.” (2 Petru 3:9). Atunci cand este vorba de razbunare, este “ziua razbunarii” dar cand este vorba de indurare, este “anul placut al Domnului”(Luca 4). Pentru ca conditiile de har ale Domnului sunt respinse, si pentru ca lumea nu asculta de evanghelia Domnului nostru Isus Hristos, si pentru ca oamenii nu vor primi cunostiinta lui Dumnezeu cand pot face aceasta, judecata trebuie sa vina, si va veni cu siguranta, desi a fost indelung amanata. Binecuvantarea va veni de asemenea, “El va cobori ca ploaia pe campul cosit, ca ploile abundente care adapa pamantul.” (Psalmul 72:6). Ploaia vorbeste de binecuvantare, dar “campul cosit” inseamna ca secera a trecut peste camp inainte sa coboare binecuvantarea.

Intrebare: Dar Domnul nu va veni in judecata atata timp cat adunarea Sa este pe pamant?

Nu, pentru ca raul nu va ajunge la manifestarea lui deplina atata timp cat adunarea este aici, iar Dumnezeu retine judecata pana cand raul va atinge nivelul maxim, pentru ca nimeni sa nu-L acuze de nedreptate. Aceasta este clar din 2 Tesaloniceni 2. Taina faradelegii lucreaza deja, iar cei care sunt invatati de Dumnezeu pot discerne aceasta; cu adevarat aceasta taina se impune peste tot: in nelegiuirea care creste, nesupunerea fata de autoritate, dispretul fata de cererile lui Dumnezeu si diminuarea temerii de Dumnezeu in lume, respingerea marilor adevaruri ale Cuvantului lui Dumnezeu, raspandirea ritualismului si modernismului, si inlocuirea evangheliei in cercurile marturisitoare crestine cu “fals numita stiinta”; si totusi exista o putere care limiteaza aici.

Exista ceva care retine sau limiteaza, “cel care o opreste acum va fi luat din cale;” (2:6,7). Cel care opreste este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care locuieste in adunare. Atata timp cat El este aici se va spune mindriei si scopurilor omului, “Pana aici sa vii si nu mai departe; si aici sa se opreasca valurile tale mandre” (Iov 38:11). Am vazut-o deseori mai ales in ultimul sfert de secol; atunci cand fortele raului pareau sa se ridice in valuri irezistibile, amenintand sa copleseasca toata legea si randuiala, au fost oprite si estompate, iar crestinii au putut inca sa “faca cereri, rugaciuni, mijlociri, multumiri

pentru toti oamenii – pentru imparati si pentru toti cei care sunt in pozitii inalte, ca sa ducem o viata pasnica si linistita, in toata evlavie si demnitatea.” Dar atunci cand adunarea va fi completa si rapita la cer, Duhul Sfânt va pleca cu ea, iar Dumnezeu va permite oamenilor sa faca ce vor.

Atunci “omul pacatului, fiul pieririi” (v.3) si “cel faradelege”(v8) va fi descoperit. In acesti doi oameni, - Fiara si falsul profet, care este numit si antihrist, si despre care citim in Apocalipsa 13,17, 19, - Satan va gasi vase ale maniei prin care isi va face voia, si prin ele va face cel mai disperat efort de a ridica lumea impotriva lui Dumnezeu si a lui Hristos (vezi Apocalipsa 16:13-14;17:14). Impotriva acestora si a urmasilor lor inselati, Domnul va veni in judecata. Apocalipsa 19:11-21 descrie aceasta aparitie.

Fiecare nume si caracter pe care il poarta in aceea descriere vie a aparitiei Sale este consistenta cu acel eveniment. El este Cel Credincios si Cel Adevarat in contrast cu falsele pretentii ale oamenilor si cu minciuna prin care diavolul i-a amagit (2 Tesaloniceni 2:9-11) “si El judeca si Se lupta cu dreptate.” impotriva a “orice amagire a nedreptatii pentru cei care pier.” El este numit “Cuvantul lui Dumnezeu” pentru ca El va descoperi mania lui Dumnezeu impotriva pacatului in intregimea lui, asa cum odata si-a descoperit dragostea fata de pacatosi. El este Imparatul imparatilor si Domnul domnilor, si isi va cere si stabili drepturile prin sabia ascutita a gurii Sale si cu un toiag de fier. Nu va fi mila fata de cei care I se opun, pentru ca El va calca teascul miniei lui Dumnezeu.

Intrebare: 2 Tesaloniceni 1, unde citim despre Domnul care se descopera din cer cu ingerii Sai puternici intr-o flacara de foc, se refera la acelasi timp din Apocalipsa 19 ?

Da, dar in acel pasaj judecata este mai larga, are in vedere mai mult decat armatele Fiarei si a falsului profet. Flacara de foc, care inseamna judecata, este impotriva tuturor celor care nu cunosc pe Dumnezeu si nu asculta evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Cei care nu au ascultat Evanghelia, sunt cei care au auzit-o, aceasta se refera la crestinism, iar cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu sunt cei care au avut ocazia sa-L cunoasca, dar care nu s-au folosit de aceasta ocazie. Judecata va fi potrivita faptelor si conditiilor in care oamenii se gasesc; va fi o judecata diferentiata, executata in dreptate absoluta. Un alt pasaj care se potriveste celor deja citate este Apocalipsa 1:7, “Iata, El vine cu norii si orice ochi Il va vedea si cei care L-au strapuns; si toate semintiile pamantului se vor jeli din cauza Lui! Da, amin.”

Acest cuvânt descrie clar Aratarea Domnului, nu unei anumite sectiuni a omenirii, ci fata de toata lumea si este un cuvânt paralel celui din Matei 24:30, unde insusi Domnul spune, “Si atunci se va arata semnul Fiului Omului in cer si atunci toate semintiile pamantului se vor jeli si vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere si cu glorie mare.” El vine deci sa judece pe cei vii la aparitia Sa, cei morti nu vor aparea inaintea Sa pana la marele tron alb (Apocalipsa 20), judecata care va avea loc la sfarsitul imparatiei milenare.

Intrebare: Vor fi multi cei care vor intra in binecuvantare sub domnia lui Hristos in Mileniu, daca judecata va fi asupra intregii lumi, acestia cine vor fi?

Vor fi o ramasita a Israelului, si o mare multime dintre Natiuni, si pentru ca lucrarea lui Dumnezeu cu aceste doua grupuri va fi diferita, este bine sa le consideram separat. Pentru a face aceasta cuvintele Domnului din Matei 24 ne vor fi de ajutor. Sub domnia neevlavioasa si inspirata de diavol a

Fiarei si a lui Antihrist va fi “ necaz mare, asa cum nu a fost de la inceputul lumii pana acum, nici nu va mai fi vreodata.” (v 21). Aceste cuvinte vin de pe buzele Domnului, lucru care le da o forta speciala. Dar in mijlocul acelui necaz care va fi mai greu pentru evrei decat pentru orice alta natiune, Domnul ii va avea pe alesii Lui, si de dragul lor zilele vor fi scurtate (v.22). Alesii acestui verset se vor gasi printre iudei, iar in versetul 31 sunt altii care trebuie adusi impreuna din cele patru vanturi, de la un capat al cerului pana la celalalt; acestia sunt probabil nu doar iudei, adica, oameni din semintia lui Iuda, ci de asemenea din tot Israelul.

Ei sunt alesi, aceasta inseamna ca indurarea suverana a lui Dumnezeu i-a ales. Dar cum vor fi ei desoebiti de restul razvratit al poporului? Calea lui Dumnezeu a fost totdeauna sa aduca la lumina pe unii ca acestia printr-o marturie de la El insusi, iar marturia atunci va fi evanghelia imparatiei. “Si aceasta Evanghelie a Imparatiei va fi predicata in toata lumea, spre marturie pentru toate natiunile; si atunci va veni sfarsitul.” (v. 14)

Aceasta evanghelie nu va fi evanghelia harului lui Dumnezeu, care vorbeste de o rascumparare deplina in Hristos, si de pecteluirea cu Duhul Sfânt, si de o speranta cereasca, de care noi am auzit si am crezut; desi va fi o evanghelie a harului, iar Hristos va fi subiectul ei, altfel nu va fi nicidecum o evanghelie, dar va vorbi de venirea Domnului ca Imparat, despre imparatia Lui care trebuie instaurata pe pamant asa cum Ioan Botezatorul, Domnul Insusi si ucenicii Lui au proclamat cand El a fost aici.

Va fi proclamarea suprematiei Lui deasupra tuturor, iar testul va fi daca aceasta marturie a lui Isus si Cuvantul lui Dumnezeu va fi primit sau respins. Cei care vor primi semnul Fiarei pe fruntea lor sau pe mana si se vor inchina chipului ei, nu o vor primi; dar cei care nu vor refuza minciuna diavolului o vor primi; si prin aceasta marturie, nu doar natiunea iudeilor, ci toate natiunile se vor diviza puternic. Si pentru ca cei care vor fi pentru fiara si anihrist vor fi la aceea vreme la putere, cei care vor fi pentru Hristos vor suferi o mare persecutie.

Multi vor fi martirizati, si vor avea o rasplata cereasca, pentru ca vor avea parte in “prima inviere si ei au inviat si au imparatit cu Hristos o mie de ani.” (Apoc. 20:4) Altii vor fi pastrati si sustinuti de Domnul in necaz si vor rabda pana la sfarsit, si ei vor fi salvati pentru imparatia de 1,000 de ani. (Matei 24:13) Trebuie sa intelegem ca Matei 24 are in vedere acest timp de necaz si nu se aplica timpului prezent.

Intrebare: Doua intrebari se ridica in minte din ce a-ti spus. 1. Aceasta inseamna ca va fi o a doua sansa pentru cei care resping evanghelia acum si ar putea fi in viata atunci? 2. Cine va predica aceasta Evanghelie a imparatiei?

Fara indoiala ca nu va mai fi o a doua sansa pentru cei care au respins evanghelia lui Dumnezeu asa cum este ea predicata acum, “ Cum vom scapa noi, daca vom fi nepasatori fata de o mantuire asa de mare?”. Evanghelia harului lui Dumnezeu este tot ce are El mai bun. Daca ce este cel mai bun nu atrage inima omului, nimic altceva nu o va face. Dar exista sute de milioane in lume care nu au auzit niciodata evanghelia, si care nu stiu nimic despre credinta crestina, cu exceptia faptului ca unii dintre ei au vazut-o, atat de profund corupta, in tarile catolice sau ortodoxe.

Au fost publicate carti daunatoare in care s-a invatat, ca cei care nu-l primesc pe Hristos acum, vor refuza sa cedeze antihristului si vor suferi martiraj, dar Cuvantul spune, "pentru ca ei n-au primit dragostea adevarului, ca sa fie mantuiti. Si de aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de ratacire, ca ei sa creada minciuna, ca sa fie judecati toti cei care nu au crezut adevarul, ci au gasit placere in nedreptate." (2Tes. 2:10-12) Acestea sigur sunt concludente asa cum sunt si multe alte versete.

In legatura cu cei care vor procalma evanghelia, invatam din Apocalipsa 11 ca o noua marturie pentru Dumnezeu va fi data in Ierusalim de cei doi martori, ridicati si imputerniciti de Dumnezeu, si chiar daca majoritatea se vor bucura cand vor fi ucisi, putem fi siguri ca marturia lor nu va fi in zadar. Duhul Sfânt o va folosi si ramasita va fi nascuta din nou. Ei vor fi "un popor smerit si sarac, si isi vor pune increderea in Numele Domnului." (Tefania 3.12) . Cuvintele Domnului catre apostolii Sai in Matei 10 si Luca 21 vor avea un ecou special pentru ei, si vor iesi sa vorbesca cu o "gura de intelepciune" pe care El le-o va da. In Matei 25:40 Domnul vorbeste despre ei ca despre "fratii Mei". "Domnul a dat cuvantul: mare a fost numarul celor care l-au predicat."

Intrebare: Cum va Apara Domnul acestei ramasite selecte?

El va apare cand neazul-persecutie al natiunii iudaice sub anticrist va ajunge la apogeu, iar venirea Lui ii va pune capat. Toate natiunile vor fi adunate impotriva Ierusalimului si orasul va fi luat, apoi "Domnul va iesi si va lupta cu natiunile acelea." (Zaharia 14:3). Aparitia Lui va fi distrugerea acestor vrajmasi, dar va fi si eliberarea iudeilor evlaviosi...care Il asteapta. "Se va arata a doua oara, fara pacat, pentru mantuirea celor care Il asteapta." (Evrei 9:28)

"Si picioarele Lui vor sta in ziua aceea pe muntele Maslinilor, Si muntele Maslinilor se va despica in mijlocul sau spre rasarit si spre apus: – va fi o vale foarte mare; ...si voi veti fugi prin valea muntilor Mei,... Si Domnul Dumnezeu meu va veni, si toti sfintii impreuna cu El." (Zaharia 14:4-6) Acest pasaj aduce lumina asupra cuvintelor Domnului din Matei 24:15-16. "Cand veti vedea deci uraciunea pustiirii, despre care s-a spus prin profetul Daniel, stand in loc sfant (cine citeste sa inteleaga), atunci cei care sunt in Iudeea sa fuga in munti;". Si va fi implinirea pasajului din Fapte 1:11 "Acest Isus, care a fost inaltat de la voi in cer, asa va veni, in felul in care L-ati vazut mergand spre cer". El se va intoarce in acelasi loc din care s-a inaltat, picioarele Lui vor sta din nou pe Muntele Maslinilor."

Asa cum Iosif s-a descoperit fratilor sai vinovati din vechime (Geneza 45) si ei si-au marturisit pacatul de a-l fi tradat si vandut in mainile natiunilor, tot asa si Domnul se va descoperi fata de Israel care L-a tradat si L-a vandut in mainile Natiunilor, iar ei se vor pocai si vor plange si vor marturisi. "Un duh de har si de mijlocire" va fi turnat peste ei, iar ei vor privi la Cel pe care L-au strapuns, si vor boci pentru El, cum bocesta cineva pentru singurul lui fiu, si se vor amari pentru El, cum este cineva in amaraciune pentru intaiul sau nascut." (Zaharia 12.10) "Si i se va zice: „Ce sunt ranile acestea in mainile tale?“ Si el va zice: „Acelea cu care am fost ranit in casa prietenilor mei.“" (Zaharia 13:6). Asa vor fi adusi sa primeasca pe Isus cel odata rastignit, ca pe marele lor Mesia. Si in aceea zi se va spune despre El, "...lata, acesta este Dumnezeuul nostru; pe El L-am asteptat si El ne va mantui. Acesta este Domnul: L-am asteptat, ne vom bucura si ne vom desfata in mantuirea Lui." (Isaia 25:9).

Venirea Domnului si viitorul lumii

Venirea din nou a Domnului Isus este speranta glorioasa a celui credincios. Este foarte important ca orice credincios sa-si dea seama de acest adevar si sa fie, aici, jos, in asteptarea implinirii lui. Ce har ca Dumnezeu a binevoit sa puna inaintea credinciosilor Lui incercati pe acest biet pamant, perspectiva glorioasa de a fi impreuna cu Fiul Sau. Si ce privilegiu ne acorda de a putea sonda Cuvantul Sau si de a gasi acolo viitorul poporului Sau si destinul omenirii. Cu toate ca Dumnezeu ne-a dat astfel o descriere clara a sperantei crestine si a viitorului omenirii, tinerii credinciosi au deseori greutate sa inteleaga cum se vor implini aceste evenimente. Paginile care urmeaza sunt destinate in mod deosebit celor care nu sunt lamuriti cu privire la acest subiect. Nu pretindem sa dam o expunere detaliata a evenimentelor; ne vom margini la o scurta schita a celor mai importante dintre ele, in ordinea urmatoare:

- Rapirea celor sfinti: Biserica (de acum, de pe pamant) si sfintii care au adormit mergand la intalnirea cu Domnul in vazduh;
- Cea dintai inviere: sfintii care au parasit trupul (prin moarte) vor fi inviati, iar cei vii, preschimbatii;
- Apostazia crestinatatiei si aparitia fiarei si a falsului profet (sau Anticrist);
- Aparitia Domnului Hristos cu sfintii Sai si judecata celor vii;
- Imparatia Domnului Hristos cu sfintii Sai, timp de o mie de ani (mileniul);
- Dizolvarea cerurilor si a pamantului;
- Starea eterna (sau ceruri noi si un pamant nou). Dumnezeu totul si in toti.

1. Rapirea celor credinciosi

Domnul le-a spus ucenicilor: „Sa nu vi se tulbure inima; credeti in Dumnezeu, credeti si in Mine. In casa Tatalui sunt multe locuin-te. Daca nu ar fi asa, v-as fi spus; pentru ca Ma duc sa va pregatesc un loc; si daca Ma voi duce si va voi pregati un loc, vin din nou si va voi primi la Mine Insumi, ca unde sunt Eu, sa fiti si voi" (Ioan 14.1-3). In aceste versete avem chiar din cuvintele Domnului promisiunea venirii Sale din nou. Toti cei care cunosc dragostea Lui ar tre-bui sa fie aici in asteptarea plina de bucurie a momentului glorios in care Il vor vedea pe Mantuitorul lor fata in fata. Domnul Hristos a parasit aceasta lume urmand dru-mul crucii; acum El este glorificat langa Tatal. In curand va veni din nou ca sa ne ia langa El pentru ca, acolo unde este El, sa fim si noi. Atunci va vedea rodul muncii sufletului Sau si va fi satisfacut.

„Ma voi intoarce la voi” este promisiunea care trebuie sa asigure inima oricarui copil al lui Dumnezeu si sa reduca la tacere pe orice sceptic. Dar in ce fel va veni El din nou? Prima data a venit in

umilinta; era Strainul singuratic, omul sarac si umilit; dar va reveni cu putere si mare glorie.

El va cobori intai din cer in vazduh pentru a-Si chema pe cei rascumparati, trofeul lucrarii Sale de la cruce; si curand dupa aceea va aparea in glorie impreuna cu toti sfintii.

Cel dintai dintre aceste doua evenimente este ca un preliminar al celuilalt; le desparte un scurt interval, dar si unul si celalalt fac parte din speranta crestina. Primii crestini se intorsesera din iudaism sau din paganism la Dumnezeu „ ca sa slujeasca Dumnezeului Celui viu si adevarat si sa astepte din ceruri pe Fiul Sau" (1 Tesaloniceni 1.9-10).

In Filipeni 3:20-21, apostolul Pavel spune: „Pentru ca cetatenia noastra este in ceruri, de unde si asteptam ca Mantuitor pe Domnul Isus Hristos, care va transforma trupul smereniei noastre in ase-manare cu trupul gloriei Sale, potrivit lucrarii puterii pe care o are chiar de a-Si supune Lui Insusi toate" (Filipeni 3.20-21).

Mai citim la Tit 2.11-13: „Pentru ca harul lui Dumnezeu care aduce mantuire tuturor oamenilor s-a aratat, invatandu-ne ca, dupa ce am tagaduit neevlavia si poftele lumesti, sa traim cu cumpatare si cu dreptate si cu evlavie in veacul de acum, asteptand fericita speranta si aratarea gloriei marelui nostru Dumnezeu si Mantuitor Isus Hristos".

Harul lui Dumnezeu ne invata nu numai sa mergem in cucernicie, dar si sa asteptam fericita speranta a aparitiei gloriei Marelui Dumnezeu si Mantuitor Isus Hristos.

Aceste pasaje rastoarna complet gandul gresit ca venirea Domnului Hristos consta in faptul ca El vine sa locuiasca in inimile noastre sau ca se refera la dezbracarea credinciosului de trup, prin moarte. Atunci cand un credincios paraseste aceasta lume, el va fi cu Domnul Isus: absent din trup, dar prezent cu Domnul.

Venirea minunatului nostru Domn este cu totul deosebita de aceasta. Atunci cand El va veni din cer, trupurile noastre vor fi schimbate si facute asemenea cu al Lui. Nu este acelasi lucru cu faptul ca noi Il primim pe Hristos prin credinta sau ca un credincios paraseste trupul ca sa fie cu Domnul. Mii de credinciosi au parasit trupul pentru a fi cu Domnul Hristos, asteptand gloriosul eveniment al intoarcerii Sale. Altii sunt inca aici si vegheaza in aceasta asteptare, in mijlocul unei lumi de pacat; si daca Domnul intarzie, ei pot sa fie chemati sa-si paraseasca trupul, dar nu aceasta este speranta lor. Niciodata moartea nu este prezentata celui credincios in felul acesta; speranta lui este intoarcerea personala a Domnului Hristos. Noi dorim nu sa fim dezbracati, ci sa fim imbracati (2 Cor. 5.4).

In general se spune: «desigur, toti vom muri». Dar gandurile naturale ale oamenilor in general nu se potrivesc cu Cuvantul lui Dumnezeu.

Scriptura spune: Oamenilor, (nu se spune: tuturor oamenilor) le este randuit sa moara o singura data" (Evrei 9.27). Este o certitudine ca toti au pacatuit, dar la 1 Corinteni 15.51 si 52 citim: „lata, va spun o taina: nu toti vom adormi, dar toti vom fi schimbati intr-o clipa, intr-o clipeala din ochi, la cea din urma trambita". „Cea din urma trambita" este o expresie militara. Nu credem ca acest pasaj vrea sa spuna ca aceasta va fi ultima care va suna, pentru ca in Cartea Apocalipsa se vorbeste de alte

sapte trambite care vor suna dupa aceasta; ci este un semnal special pe care toti sfintii il vor auzi. Si, in acel moment, mortii in Hristos vor fi inviati, iar cei vii vor fi schimbati. „Pentru ca trambita va suna si mortii vor invia nesupusi putrezirii si noi vom fi schimbati.

Enoh si Ilie au intrat in cer fara sa vada moartea; si Dumnezeu, in harul Sau, ne-a descoperit ca la venirea Domnului Hristos toti cei credinciosi care vor fi gasiti in viata vor fi schimbati.

Domnul Isus spune: „Eu sunt invierea si viata... oricine traieste si crede in Mine nu va muri niciodata Crezi aceasta?" (Ioan 11.25-26).

Gasim descoperirea unui eveniment minunat in 1 Tesaloniceni 4.15-18. Credinciosilor care erau ingrijorati de fratii lor care adormisera, apostolul Pavel le scrie ca sa-i asigure de participarea lor in mod sigur la gloria Domnului Hristos atunci cand va veni. Apoi prin Cuvantul Domnului li se spune ca toti vor fi inviati sau schimbati pentru a merge la intalnirea cu Domnul inainte de a fi aratati cu El in glorie.

„Noi cei vii care ramanem pana la venirea Domnului, nu vom lua-o nicidecum inaintea celor care au adormit, pentru ca Domnul insusi, cu un strigat, cu glasul Arhanghelului si cu trambita lui Dumnezeu, va cobori din cer; si intai vor invia cei morti in Hristos; apoi noi cei vii care ramanem, vom fi rapiti in nori impreuna cu ei, pentru a-L intampina pe Domnul in vazduh; si astfel vom fi intotdeauna impreuna cu Domnul. Astfel, incurajati-va unii pe altii, cu aceste cuvinte" (1 Tes. 4.15-17).

S-ar putea gasi oare cuvinte mai clare?

Esti tu gata sa-L intalnesti pe Domnul? Daca ar veni astazi, ai fi tu din numarul celor fericiti care fac parte din ceata celor rascumparati?

Ce moment glorios pentru cel credincios! Dar cat de teribil va fi pentru cel fara Hristos! (Matei 25.1-13).

Poate ca te amagesti cu gandul ca multe evenimente trebuie sa se intample inaintea venirii din nou a Domnului; acest gand ar fi cea mai mare eroare. Multe evenimente trebuie intr-adevar sa se produca inaintea venirii Domnului Hristos IMPREUNA CU SFINTII SAI pentru a imparati, dar nimic nu ne este prezentat ca fiind necesar sa se intample inaintea rapirii sfintilor.

Cerescul Mire este pe punctul de a cobori sa-Si ia mireasa.

In Apocalipsa ni se mai spune ca El vine curand (Apoc.22.12-20). Ai putea tu cu adevarat sa raspunzi: „Amin", vino Doamne Isuse? Gandul ca ai sa-L vezi te umple de bucurie? Sau te temi ca intoarcerea Lui va fi un eveniment care va rasturna toate planurile egoiste cu care este ocupata sarmana ta inima?

„Duhul si Mireasa spun: „Vino!" Aceasta chemare este adresata Domnului Hristos. Mireasa este Biserica, formata din toti cei credinciosi. Faceti voi parte din ea?

Domnul mai spune: „Pentru ca ai pazit cuvantul rabdarii Mele, si Eu te voi pazi de ceasul incercarii care va veni peste tot pamantul locuit, ca sa incerce pe cei care locuiesc pe pamant (Apocalipsa 3.10).

Observati acest cuvant: „Eu te voi pazi de ceasul ...” Cand va veni necazul cel mare, noi nu vom fi aici. Oh! Ce indurare sa fi eliberat de un asemenea ceas! Versetul urmator ne arata cum va fi eliberat credinciosul rascumparat: „Eu vin curand”, spune Domnul. Ce speranta binecuvantata si glorioasa!

Da, inainte ca vreo judecata sa cada pe pamantul locuit, Domnul Insusi va cobori in vazduh si, cu un strigat de porunca, toti cei iubiti ai Sai vor iesi in intampinarea Lui, ca sa fie introdusi in casa Tatalui. Intr-o clipa - prin taria puterii Sale - noi vom fi ridicati ca sa fim cu El, sa-l contemplam fata; vom fi in prezenta Lui impartind bucuria Lui pentru totdeauna.

Bucura-te in marea Sa mantuire, avand mijlocul incins si faclia aprinsa, asteptand cu speranta venirea Domnului (Luca 12.35- 36).

2. Cea dintai inviere

Cea dintai inviere este strans legata de venirea Domnului. Aceleasi versete care trateaza rapirea celor sfinti vorbesc si despre invierea celor care sunt adormiti in Hristos.

In general s-a raspandit parerea ca toti oamenii, buni si rai, vor invia simultan; dar notiunea unei invieri generale nu se gaseste in Cuvantul lui Dumnezeu. Daca nu am avea Noul Testament, ar fi usor sa gandim astfel, dar, avandu-l, trebuie ca cineva sa fie peste masura orbit ca sa nege faptul ca vor fi doua invieri.

Sa vedem ce ne-a descoperit Dumnezeu cu privire la aceasta:

Atunci cand Domnul Isus coboara de pe muntele transfigurarii, El vorbeste despre invierea Fiului Omului dintre cei morti; si ucenicii Lui se intrebau: ce inseamna a invia „dintre cei morti” (Marcu 9.10)? Ei stiau ca Dumnezeu ii va invia pe cei morti. Nici un iudeu - in afara de saduchei - nu negau acest adevar.

Dar invierea dintre cei morti era pusa pentru prima data in fata lor. Hristos trebuia sa invieze dintre morti. El este primul rod dintre cei care dorm; invierea Sa este astfel un exemplu al invierii celor credinciosi.

„Nu va minunati de aceasta, pentru ca vine un ceas in care toti cei din morminte vor auzi glasul Lui si vor iesi: cei care au facut cele bune, spre invierea vietii si cei care au facut cele rele, spre invierea judecatii” (Ioan 5.28-29).

Ganditi ca aceste versete sprijina ideea unei invieri generale a mortilor? Nu! Ele arata clar ca este o inviere pentru viata si o inviere pentru judecata.

Ceasul care vine” este o perioada anumita de timp si nu un ceas de saizeci de minute. Stim ca „ceasul de acum” este ceasul in care cei care sunt morti in greselile lor aud glasul Fiului lui

Dumnezeu si traiesc (v. 25) si dureaza aproape doua mii de ani.

„Cei care au facut cele bune" adica cei care sunt mantuiti si urmaresc sfintenia (adevaratii credinciosi care au adormit de la Adam) — toti vor invia la glasul lui Hristos, atunci cand va veni El.

„Cei care au facut cele rele" nu vor invia decat la sfarsitul imparatiei Sale.

Domnul mai spune: „Cand faci un ospat, cheama pe saraci, pe infirmi, pe schiopi, pe orbi si vei fi fericit, pentru ca ei n-au cu ce sa-ti rasplateasca, pentru ca ti se va rasplati la invierea celor drepti" (Luca 14.13-14).

Aceasta inviere este distincta de cea a celor nedrepti.

Respingand doctrina saducheilor, Domnul spune: „Fiii veacului acestuia se insoara si se marita, dar cei socotiti vrednici sa aiba parte de veacul acela si de invierea dintre morti nici nu se insoara, nici nu se marita, pentru ca nici nu mai pot muri, pentru ca sunt ca ingerii si sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai invierii" (Luca 20.34-36).

Apocalipsa 20 lamureste ca este imposibil sa pastram gandul unei invieri generale: „Si am vazut tronuri si ei au sezut pe ele si li s-a dat judecata; si sufletele celor decapitati pentru marturia lui Isus si pentru Cuvantul lui Dumnezeu si aceia care nu se inchinasera fiarei, nici chipului ei si nu primisera semnul pe frun-tea si pe mana lor; si ei au fost adusi la viata si au imparatit cu Hristos o mie de ani.

Ceilalti morti n-au fost adusi la viata pana cand nu s-au implinit cei o mie de ani. Aceasta este cea dintai inviere; asupra lor, moartea a doua nu are putere; ei vor fi preoti ai lui Dumnezeu si ai lui Hristos si vor imparati cu El o mie de ani" (Apocalipsa 20.4-6).

In Apocalipsa 20.4 se mentioneaza trei clase de persoane care traiesc si domnesc. Prima clasa ii reprezinta pe sfintii ceresti pe tronuri; celelalte doua ii reprezinta pe sfintii care au murit in scurtul interval intre venirea si aparitia lui Hristos. Ei inviaza la sfarsitul acestui interval, adica la inceputul celor o mie de ani, si completeaza cea dintai inviere.

Cei drepti vor trai si vor imparati o mie de ani inainte de invierea pentru judecata a celor nedrepti (restul mortilor). Duhul lui Dumnezeu descrie aceasta de doua ori, ca fiind cea dintai inviere, ceea ce inseamna ca este in mod evident si a doua; iar cei care au parte de cea dintai inviere sunt numiti „fericiti" si „sfinti".

Este evident ca un asemenea limbaj nu ar fi folosit daca nu ar fi decat o singura inviere. Hristos, cel dintai rod, a inviat deja; apoi cei care sunt ai lui Hristos, la venirea Sa (1 Cor. 15.23). Acest eveniment poate sa aiba loc in orice moment.

Hristos va veni si, la glasul Lui triumfator, toti sfintii care dorm vor iesi din pamant si din mare. Ce glorioasa inviere este a lor! Semanati in putrezire, in dezonoare, in slabiciune, in trup animal - trupul fiecaruia dintre ei - prin puterea lui Dumnezeu vor invia in neputrezire, in glorie, plini de putere si spirituali (1 Cor. 15.42-44).

„Carnea si sangele nu pot sa mosteneasca imparatia lui Dumnezeu, nici putrezirea nu mosteneste neputrezirea" (1 Cor. 15.20).

„...Dar, dupa cum am purtat chipul celui din tarana, vom purta si chipul Celui ceresc" (1 Cor. 15.49).

Daca moartea ar trebui sa ne loveasca astazi, ar fi aceasta pentru noi sa adormim in Domnul Isus pentru a invia la glasul Sau in invierea vietii? Numai cei care li apartin Domnului Hristos vor invia in glorie. Esti tu al Lui?

3. Apostazia

Prin interpretarea pe care au dat-o Cuvantului lui Dumnezeu, oamenii nu puteau sa se insele mai mult decat presupunand ca lumea s-ar converti prin predicarea Evangheliei in timpul dispensatiei prezente. Este perfect adevarat ca - vorbind intr-un fel general - prin Cuvantul lui Dumnezeu noi vom putea vedea un timp viitor in care aceasta lume va fi minunat binecuvantata dar, este o sursa de erori sa se presupuna ca Duhul lui Dumnezeu, atunci cand vorbeste de stabilirea imparatiei mileniale in mainile iui Mesia, vrea sa vorbeasca despre domnia spirituala a Domnului Hristos stabilita in cel credincios, prin predicarea actuala a Evangheliei.

In adevar Domnul Hristos va stabili autoritatea si domnia Lui pe acest pamant; Israel, natiunile si intreaga creatie vor fi atunci binecuvantate din belsug. Dar acest timp glorios va fi adus nu prin predicarea Evangheliei harului lui Dumnezeu, ci prin cele mai teribile judecati exercitate asupra acestei lumi vinovate.

Dumnezeu pune deoparte acum pentru El un popor dintre natiuni (Fapte 15.14). El umple mai intai cerul cu un popor ceresc; apoi va lucra direct cu pamantul. De curand - de o mie noua sute de ani - Dumnezeu cheama pentru Fiul Sau o sotie care va fi cu El in gloria cereasca (Apoc. 19.7).

Dumnezeul veacului acestuia, Satan, face tot ceea ce poate ca sa impiedice realizarea planurilor lui Dumnezeu; el a reusit sa insele pe oameni facandu-i satisfacuti cu o profesie exterioara a Numelui Domnului Hristos; avand forma evlaviei dar renegandu-i puterea. Dupa rapirea sfintilor, Biserica profesanta va cadea intr-o apostazie deschisa si va adora pe Satan; apoi va avea loc judecata lui Dumnezeu cazand asupra acestei stari de lucruri si aparitia din cer a Fiului Omului (2 Tes. 2.3-5; Apoc. 13).

Pentru mai multa claritate, trebuie sa amintim cititorului cele saptezeci de saptamani despre care vorbeste profetul Daniel (Dan. 9.24-27). Daca veti examina cu grija acest pasaj, veti vedea ca sunt saizeci si noua de saptamani pana la Mesia prezentat evreilor, dupa care El S-a retras. Tot timpul de chemare a Bisericii formeaza o paranteza, avand loc intre sfarsitul celei de a saizeci si noua saptamana (respingerea lui Mesia) si implinirea celei de a saptezecea.

O saptamana - sapte ani - mai raman sa se implineasca pentru a completa profetia. Noi nu stim cand va incepe, dar credem ca nu va fi inainte de rapirea sfintilor.

La sfarsitul acestor sapte ani (sau a saptezecea saptamana) Fiul Omului va apare; in timpul acesta apostazia se coace pentru judecata. Mai multe capitole din Apocalipsa ne dau detalii privind acest timp de incercare si de judecata, imprejurarile de la jumatatea ultimei saptamani fiind descrise in intregime.

Cei douazeci si patru de batrani care inconjoara tronul lui Dumnezeu in glorie, ii reprezinta pe sfintii ceresti. Ei sunt vazuti in glorie inainte ca cea dintai pecete din sulul tainelor consiliilor si judecatilor lui Dumnezeu sa fie rupte de catre Miel. Asa cum am vazut, sfintii vor fi paziti de acest ceas. Iata faptele principale ale acestei crize teribile: Multi evrei se vor intoarce in tara lor, intr-un duh de necredinta; ei vor reconstrui templul si vor accepta un fals mesia, Antihristul (Isaia 18; 2 Tesaloniceni 2.4). Acesti evrei bogati, dar slabi, condusi de impostor vor face alianta pentru sapte ani cu un print, conducatorul imperiului roman. Aceasta mare putere va apare din nou sub o forma imperiala si cei zece imparati ai Europei occidentale vor distruge falsa biserica, Babilonul (Apocalipsa 17.16-18) si vor da puterea lor Fiarei, acestui conducator roman care il va imita pe Domnul Hristos ca Imparat al imparatilor si Domn al domnilor. Obiectul acestei aliante care este numita o alianta cu moartea si un acord cu mormantul (Isaia 28.15- 18) este dublu: va avea ca scop protectia cultului lor si pe cea a lor insisi impotriva terribelilor atacuri ale puterilor din nord, sub asirian. Acesta din urma va fi atunci in fruntea popoarelor care sunt acum sub dominatia sultanului Turciei. El va avea o putere militara terestra si navala imensa, fiind probabil aliatul lui Gog, principalul conducator al Rosului (Rusia). Taria lui va fi mare, dar nu prin propria lui putere (Daniel 8.24). Judecatile prezentate prin peceti (Apocalipsa 6) sau inceputul incercarii (Matei 24), vor avea loc dupa rapirea sfintilor.

In mijlocul ultimei saptamani va fi o criza teribila, Satan fiind aruncat pe pamant si fiind intr-o mare furie (Apocalipsa 12). Conducatorul imperiului roman (sau imparatul din vest) si falsul mesia, la instigatia lui Satan se vor manifesta in caracterul lor de fiara (Apocalipsa 13). Antihrist va nega pe Tatal si pe Fiul. In templu va fi restabilita idolatria si acceptata de multimea evreilor si de popoarele imperiului roman. Fiecare va primi semnul fiarei si va adora pe fiara si pe Antihrist. Crestinatatea, cu toate progresele si luminile cu care se lauda, se indreapta spre aceasta. Oamenii, neglijand mantuirea prin credinta in Domnul Hristos si in consecinta nemergand la intalnirea cu El in vazduh, vor primi de la Dumnezeu, in judecata, o lucrare de ratacire ca sa creada o minciuna (2 Tesaloniceni 2).

Maniat sa vada templul Sau intinat (2 Tesaloniceni 2.4), Dumnezeu va trimite o armata imensa, ca varga a maniei Sale, ca sa pedepseasca natiunea ipocrita (Isaia 28). Astfel asirianul va invada Palestina si multe alte tinuturi, atacand pe Antihrist la Ierusalim si luand jumatate din cetate; apoi se va intoarce impotriva imparatului de la sud (Egiptul) si dupa ce-l va fi invins, se va intoarce cu furie spre cetate; dar acest al doilea atac nu-i va reusi pentru ca ostile lui vor fi taiate in bucati de mana Domnului (Daniel 11.40-45).

Dupa rapirea celor sfinti, Duhul lui Dumnezeu va trezi duhul ramasitei poporului evreu; si evanghelia imparatiei (a imparatiei lui Mesia) va fi predicata ca marturie tuturor natiunilor; vor fi mantuiti un mare numar, fiind scosi din bezna paganismului, dar vor avea loc persecutii teribile si multi vor fi omorati. Atunci va fi timpul de incercare al lui Iacov si al marii framantari in toata lumea (Ieremia 30.7; Matei 24.21). Cei care vor fi omorati vor invia pen-tru a completa prima inviere. Dar cei crutati din cele

doua semintii vor fi introdusi - la aparitia Fiului Omului - in binecuvantarea milenara pe pamant (Apocalipsa 14.1- 5).

Capitolul 7 din Apocalipsa vorbeste mai curand despre cei pastrati (crutati) din toate semintiile lui Israel si o multime imensa de pagani care - vor avea parte de binecuvantarea pamanteasca in imparatia lui Mesia.

Fiara, cei zece imparati impreuna cu armatele lor si Antihrist (vazut ca om al pacatului si fals profet) vor fi judecati la aparitia Domnului Hristos; fiara si profetul mincinos vor fi aruncati de vii in iazul de foc si pucioasa, iar restul vor fi omorati.

Speram ca aceasta simpla schita va fi de ajuns pentru cititor ca sa-i arate ce evenimente teribile se vor desfasura in curand in aceasta lume. Stiind deci cat de scurt este timpul care a mai ramas pana atunci, ne permitem sa te intrebam: unde esti tu? Esti luat de vartejul ratacirii neavand decat o simpla profesie crestina si plutind cu nepasare spre tarmul unde se executa judecatile lui Dumnezeu? Sau esti spalat de pacatele tale in sangele pretios al Domnului Hristos, mantuit prin har si urmandu-L aici in respingerea Sa, mergand in despartire de rau si in asteptarea intoarcerii Sale? Inca nu este prea tarziu ca sa cauti un adapost in Domnul Hristos. Oh! vino acum la El!

4.Aratarea

Am inteles pana acum ca venirea Domnului Hristos in glorie, face parte din speranta crestina. Sfintii vor fi rapiti pentru intalnirea cu Domnul si se vor infatisa inaintea tronului Sau de judecata. Domnul Hristos va prezenta Adunarea Lui Insusi, glorioasa, pentru ca ea este sotia Mielului (Apocalipsa 19.7-9). Apoi cerurile se vor deschide si Domnul Hristos va aparea cu toti rascumparatii Sai in glorie, ca sa judece natiunile si sa ia Imparatia (Apocalipsa 19.11- 21; Matei 25.31-46). Credinciosii, cei drepti in Hristos, nu au de ce sa se teama de judecata; ei sunt total si pentru totdeauna iertati, pentru ca judecata a cazut asupra Lui.

Fiecare rascumparat se va afla inaintea tronului de judecata al Domnului Hristos, ca un om rascumparat, trupul lui fiind deja schimbat si facut asemenea trupului glorios al Domnului Hristos. Noi vom fi deplin aratati in fata Aceluia care ne iubeste si care, in marea Lui bunatate, va recunoaste si va rasplati tot ce va fi fost facut spre lauda Sa; atunci noi vom judeca in profunzime tot ceea ce ar fi putut fi in noi spre necinstirea Lui. Sa vrea Domnul sa pastreze acest sentiment solemn prezent in duhul nostru, pentru ca sa mergem in judecarea de noi insine! (2 Corinteni 5.16).

In Apocalipsa 19.11-21 este descrisa manifestarea glorioasa a Domnului Hristos. El este vazut pe un cal alb si urmat de ostile ceresti - sfintii lui Dumnezeu. Fiara (imparatul vestului) si imparatii pamantului cu armatele lor (marile puteri militare din vestul Europei), sunt vazute randuite de batalie, ca sa se opuna Domnului Hristos. Dar cine ar putea sa reziste la aratarea Sa?

Fiara si profetul mincinos sunt amandoi aruncati de vii in iazul de foc si pucioasa si armatele lor sunt distruse. Puterile Europei se gandesc putin la teribila distrugere pe care o asteapta masele armatelor lor; dar Cuvantul lui Dumnezeu este foarte clar in aceasta privinta.

Multe pasaje - atat din Vechiul cat si din Noul Testament - trateaza aceste evenimente. Cititorul va avea mult folos citind atent Apocalipsa 19-21; Zaharia 14.4- 5 si Ioel 3.9-21. Mai citim un pasaj: „Dar, cand va veni Fiul Omului in gloria Sa si toti ingerii cu El, atunci va sedea pe tronul gloriei Sale; si toate natiunile vor fi adunate inaintea Lui si le va desparti pe unele de altele, asa cum desparte pastorul oile de capre; si va pune oile la dreapta Sa si caprele la stanga" (Matei 25.31-32). Aplicatia care s-a facut acestui pasaj la judecata celor morti sau judecata finala, nu poate fi sustinuta; pentru ca este evident ca este vorba de judecata celor vii sau a natiunilor, judecata care va precede domnia fiului Omului. Cititorul poate sa compare pasajul citat mai sus cu descrierea judecatii mortilor in fata marelui tron alb, in Apocalipsa 20.11-15 pentru a vedea ca sunt absolut distincte. Domnul Hristos va judeca viii si mortii (2 Tim.4.1; 1 Petru 4.5). In Matei 25.31, este judecata celor vii si in Apocalipsa 20.12 este judecata mortilor. Imparatia de o mie de ani a Domnului Hristos se cuprinde in aceste doua. Fiul Omului rasturnand puterile militare vrajmasese se va aseza pe tronul gloriei Sale, ca sa judece natiunile. Ele vor avea de a face cu Imparatul si vor fi tratate dupa comportarea lor fata de aceia pe care ii numeste fratii Sai - ramasita evreilor care va iesi ca sa anunte vestea buna a Imparatiei lui Mesia in marturie, natiunilor.

Aici suntem nu la sfarsitul lumii, ci al erei (al dispensatiunii). Oile, adica cei dintre natiuni care vor fi primit marturia sunt chemati sa ia parte la Imparatia sau la binecuvantarile milenare pe pamant; cat despre altii straini (tapii) acestia sunt judecati. La sfarsitul Imparatiei, mortii vor invia pentru judecata; dar pasajul care ne preocupa nu vorbeste nici de inviere, nici de morti, ci de natiunile care sunt in viata. Ce important este sa impartim drept Cuvantul adevarului! Astfel, Fiul Omului Se va arata in glorie insotit de toti sfintii Sai si de sfintii ingeri, pentru nimicirea completa a tuturor vrajmasilor si ca sa-Si ia in stapanire Imparatia Sa. „Picioarele Lui vor sta in ziua aceea pe Muntele Maslinilor" (Zaharia 14.4); si ramasita poporului evreu care a fost pastrata va fi eliberata de vrajmasii sai. Apoi va avea loc restaurarea unei ramasite din cele zece semintii care au fost mult timp pierdute si Israelul va fi unit ca natiune in tara lui, sub conducerea unui imparat (Ezechiel 37.21-22). „Astfel tot Israelul va fi mantuit (Israelul ramasita) dupa cum este scris: «Salvatorul va veni din Sion si va indeparta neevlavia de la Iacov» " (Romani 11.26). Toate natiunile ramase se vor supune Fiului Omului, Printul pacii; unele, este adevarat, nu vor asculta decat in aparenta (Psalmul 64.3-4; 18.44). Dar Domnul va stapani pe tot pamantul. In ziua aceea nu va mai fi decat un singur Domn si Numele Lui va fi un sin-gur Nume (Zaharia 14.9). Aceasta ne aduce la Imparatia Domnului Hristos.

5. Imparatia Milenara

Mileniul este timpul in care va fi stabilita Imparatia. Dumnezeu va reuni toate lucrurile intr-Unul, in Hristos, lucrurile care sunt in ceruri si care sunt pe pamant (Efeseni 1.10). Domnul Hristos va domni cu sfintii Sai in glorie si cei doisprezece apostoli vor fi asezati pe douasprezece tronuri, judecand pe cele douasprezece semintii ale lui Israel (Romani 8.17; 1 Corinteni 6.2; Matei 19.28). Noi avem in Apocalipsa 21.9-2.3 o minunata descriere a gloriei Bisericii in ziua aceea. Sotia Mielului este vazuta sub figura cetatii sfinte, Ierusalim, coborand din cer de la Dumnezeu; toate pietrele pretioase despre care s-a vorbit arata minunatia gloriei sale.

In Israel toti Il vor cunoaste pe Domnul de la cel mai mic pana la cel mai mare (Evrei 8.11). Israel va inflori, va odrasli si va umple lumea cu roadele lui (Isaia 27.6). Natiunile vor fi si ele binecuvantate din

belsug (Ioel 2.28). Satan va fi legat si aruncat in adanc pentru o mie de ani si nu va mai fi nici un blestem pe pamant (Apocalipsa 22.3).

Un fapt remarcabil in legatura cu restaurarea lui Israel va fi constructia unui templu minunat (Ezechiel 40). Cel al carui Nume este Odrasla va creste si va construi templul Domnului (Zaharia 6.12). Cultul ebraic va fi atunci restabilit si jertfele oferite de evrei si de straini vor aminti de jertfa desavarsita a Mielului prin care Dumnezeu mantuieste pe cel pacatos (Ezechiel 45.46; Ieremia 17.26). „ Casa Mea va fi numita casa de rugaciune pentru toate popoarele", spune Domnul (Isaia 56.6-7). Un rau va iesi din acest templu si va fertiliza tara prin apele sale vii (Ezechiel 47.1-12).

Ierusalimul, cetatea Marelui Imparat, va fi reconstruit pe ruinele sale, cu o splendoare si o maretie fara egal si va deveni metropola intregii lumi si centru de guvernament (Ps. 68; Isaia 2.1-3). Ea va fi numita „Cetatea Domnului", „Sionul Sfantului lui Israel" (Isaia 60.14). Palestina va fi din nou impartita in semintii, dar intr-o noua ordine: o jertfa sfanta - un careu pastrat in mijloc, si teritoriul din cele doua parti dat printului lui Israel, vicegarantul Domnului (Isaia 48).

Viata omului va fi prelungita, pentru ca cel drept nu va muri in timpul celor o mie de ani (Isaia 65.20; Zaharia 8.4). Dar pacatosul in varsta de o suta de ani va muri (Isaia 65.20). Creatia, care acum suspina si este chinuita asteptand manifestarea fiilor lui Dumnezeu, va fi atunci eliberata si se va bucura de libertatea gloriei (Romani 8.19- 22). Dusmania dintre animale, instinctul de a se sfasia unele pe altele va inceta, pentru ca vor paste si se vor odihni impreuna in pace (Isaia 11.6-9; 65.25).

Pamantul care acum este sub blestem va imparti la fel binecuvantarea generala. „Nu va mai fi nici un blestem" (Apocalipsa 22.3). Atunci pamantul isi va da rodul lui (Ps. 67.6). „Pasunile se imbraca cu turme si vaile se acopera cu grane" (Ps. 65.13). „In locul spinului se va inalta chiparusul, in locul maracinilor va creste mirtul" (Isaia 35.1). „Semanaturile vor merge bine, vita isi va da rodul si cerurile isi vor trimite roua" (Zaharia 8.12).

Avand in considerare aceasta epoca de fericire pe care o va aduce Domnul prin prezenta Sa, am dori sa intrebam pe cititor daca el este din numarul celor care vor domni cu Hristos pe pamant, in ziua gloriei Sale. Numai aceia ale caror pacate sunt spalate prin sangele Sau pretios vor imparati cu El gloriile imparatiei Sale (Apocalipsa 1.5; Romani 8.17). Sa fii si tu din numarul acestora.

6. Sfarsitul primei creatii si judecata

Lucru surprinzator! Cu toata minunata binecuvantare a imparatului gloriei, omul neinnoit se va arata incorigibil. in inocenta, omul raspunzator pacatuieste si introduce moartea; rasa omeneasca umple lumea de coruptie si de violenta.

Pus sub lege, el o calca indata. Dumnezeu ii trimite pe profeti ca sa-l avertizeze si sa-l invete, dar el ii omoara. Hristos, plin de har si de adevar, vine in aceasta lume si omul il atarna pe o cruce. Duhul Sfant este trimis in virtutea glorificarii Domnului Hristos si omul ii rezista, omorand pe Stefan si pe altii. Harul curge de mai mult de 19 secole, dar omul nu-l intelege si profita de el ca sa-si faca voia. Judecati severe se vor turna peste o asemenea lume si oamenii il vor blestema pe Cel care le-a trimis.

Domnul Hristos va domni pe pamant in glorie, umpland intreaga scena cu o minunata binecuvantare; totusi iata solemna declaratie: „Si cand se vor implini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din inchisoarea lui si va iesi ca sa amageasca natiunile care sunt in cele patru colturi ale pamantului ... pe cei al caror numar este ca nisipul marii. Si s-au suit pe intinderea pamantului si au incercuit tabara sfintilor si cetatea iubita; si a coborat foc de la Dumnezeu din cer si i-a mistuit. Si diavolul care i-a amagit, a fost aruncat in lacul de foc si de pucioasa" (Apocalipsa 20.7-9). Si pamantul intreg va fi dizolvat. „Dar ziua Domnului va veni ca un hot; in ea cerurile vor trece cu vuet mare si elementele arzand cu caldura, vor fi descompuse, iar pamantul si lucrarile de pe el vor fi mistuite " (2 Petru 3.10).

Ultimul act al Domnului Hristos referitor la imparatia Sa este judecata mortilor. Restul celor morti nu va invia pana cand nu se vor implini cei o mie de ani (Apocalipsa 20.5). Profetul Ioan a vazut „un tron mare si alb" (Apocalipsa 20.11). Cerul si pamantul au fugit dinaintea Celui care este asezat pe tron si mortii sunt somati sa se infatiseze inaintea acestui teribil tribunal. Cei care au facut raul ies din morminte spre invierea judecatii (Ioan 5.29). Mantuitorul - de care nu le-a pasat sau pe care l-au dispretuit - va fi atunci Judecatorul lor, pentru ca toata judecata a fost data Fiului (Ioan 5.22).

Cartile sunt deschise (probabil registrul pacatelor lor) si o alta carte a fost deschisa, cartea vietii; dar degeaba i se examineaza paginile, numele lor nu sunt mentionate aici. Apoi Moartea si Locuinta mortilor sunt aruncate in iazul de foc si toti cei ale caror nume nu vor fi gasite in cartea vietii - cei care sunt fara Hristos - sunt aruncati in acest loc teribil (Apocalipsa 20.12-15). Eternitatea de chin este rasplata solemna a pacatosilor ramasi in pacatele lor, acolo unde viermele lor nu moare si unde focul nu se stinge.

7.Starea eterna

Apoi vine revelatia cea mai completa pe care Dumnezeu ne-a dat-o despre starea eterna (Apocalipsa 21.1-8). Incepand cu versetul 9 este un nou subiect: gloria Bisericii in timpul imparatiei de o mie de ani. Este o scena cu totul noua si eterna, cand domnia Domnului Hristos va fi luat sfarsit si „cand va fi predat imparatia lui Dumnezeu Tatal, dupa ce va fi desfiintat orice stapanire si orice autoritate si putere; pentru ca El trebuie sa domneasca pana cand va fi pus pe toti vrajmasii sub picioarele Sale; ultimul vrajmas care va fi desfiintat va fi moartea, pentru ca El Si-a supus toate lucrarile sub picioarele Lui. Dar cand spune ca toate l-au fost supuse, se intelege ca in afara de Cel care l-a supus toate .. pentru ca Dumnezeu sa fie totul in Joti" (1 Corinteni 15.24-28). „Si am vazut un cer nou si un pa-mant nou; pentru ca cerul dintai si pamantul dintai trecusera si mare nu mai este. Si am vazut cetatea sfanta, noul Ierusalim, coborand din cer de la Dumnezeu, pregatita ca o mireasa impodobita pentru sotul ei. Si am auzit din cer un glas puternic spunand: Iata, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va locui cu ei si ei vor fi poporul Sau si Dumnezeu Insusi va fi cu ei, Dumnezeul lor" (Apocalipsa 21.1-3).

In aceste versete Dumnezeu a revelat faptul minunat ca atunci cand timpul va lua sfarsit, pamantul si cerul fiind dizolvate, El va face un cer nou si un pamant nou; si marea nu mai era. In aceasta scena glorioasa si eterna, Biserica lui Dumnezeu, sotia Domnului Hristos, este vazuta intr-o binecuvantare si o glorie deosebita. Ea este vazuta ca cetatea sfanta, noul Ierusalim, coborand din cer de la

Dumnezeu in toata prospetimea si avand acelasi farmec ca si in ziua nuntii Mielului. Astfel, cortul (locuinta) lui Dumnezeu va fi cu oamenii. Cine sunt acesti oameni? Nu se spune. Se poate sa fie sfintii din mileniu pastrati la sfarsit prin puterea lui Dumnezeu, ca sa participe la binecuvantarea eterna a cerurilor noi si a noului pamant. Acest pasaj pare sa arate ca va fi o stransa alianta intre locuitorii noi-lor ceruri si cei ai noului pamant, Dumnezeu insusi fiind sursa eterna si vie a oricarei binecuvantari, - lacrimi, moarte, doliu, strigate, chinuri, fiind disparute pentru totdeauna (IApocalipsa 21.4). In aceasta scena glorioasa va locui dreptatea (2 Petru 3.13).

Privind gloria acestei zile eterne, pe de o parte, si soarta eterna a nelegiuitului in infern, pe de alta parte, Dumnezeu incheie aceasta descriere prin doua promisiuni binecuvantate si o teribila amenintare. Cea dintai este adresata pacatosului insetat: „Eu voi da celui care inseteaza, din izvorul apei vietii, fara plata" (Apocalipsa 21.6). Apoi este un cuvânt de incurajare pentru credinciosul incercat: „Cel care invinge va mosteni acestea. Si Eu ii voi fi Dumnezeu si el Imi va fi fiu" (Apocalipsa 21.7). In sfarsit, pentru toate categoriile de „fricosi si necredinciosi si pacatosi si uraciosi si ucigasi si desfranati si vrajitori si idolatri si toti mincinosii, partea lor este lacul care arde cu foc si pucioasa, care este moartea a doua" (Apocalipsa 21.8).

Stiind ca aceste lucruri trebuie sa se intample curand, te mai rog - daca nu esti mantuit - sa fugi pentru a gasi un adăpost in Hristos, acum! El este singurul Salvator, „sangele lui Isus Hristos ne curateste de orice pacat" (1 Ioan 7). Sa crezi in Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, si mantuirea eterna va fi a ta (Ioan 6.47). „O, adanc al bogatiilor si al intelepciunii si al cunoasterii lui Dumnezeu! Cat de nepatrunse sunt judecatile Lui si de neintelese caile Lui! Pentru ca, cine a cunoscut gandul Domnului? Sau cine a fost sfatuitorul Lui? Sau cine l-a dat Lui intai si sa-i fie rasplatit? Pentru ca din El, prin El si pentru El sunt toate lucrurile. A Lui sa fie gloria pentru totdeauna!" (Romani 11:33-36)

Trebuie sa treaca Adunarea prin necazul cel mare?

Mereu se pune intrebarea: Va fi rapita Adunarea sau Biserica inainte de judecatile descrise in Apocalipsa sau trebuie sa treaca prin necazul cel mare?

Pentru a raspunde la aceasta intrebare, dorim sa privim cateva versete din Sfanta Scriptura, care ne arata clar, ca rapirea credinciosilor in intampinarea Domnului va avea loc neaparat si fara indoiala inainte de perioada necazului cel mare. Venirea Domnului reprezinta tocmai preludiul evenimentelor, care se vor petrece in perioada de sfarsit si care vor precede ridicarea Imparatiei de o mie de ani.

1. Rapirea Adunarii – care este o demonstrare a dragostei lui Hristos – se va incheia inainte de judecatile descrise in Apocalipsa. Intr-adevar, Domnul va duce inainte in siguranta Mireasa Sa iubita, conform promisiunii adresate de El adunarii din Filadelfia: „Pentru ca ai pazit cuvântul rabdarii Mele, te voi pazi si Eu de ceasul incercarii, care va veni peste tot pamantul locuit, ca sa-i incerce pe cei care locuiesc pe pamant“ (Apocalipsa 3.10). Filadelfia este imaginea Adunarii credincioase din ultimele zile. Acestei adunari ii este data aceasta promisiune pretioasa. Desigur, toti cei mantuiti care apartin Domnului vor fi rapiti, indiferent caror cercuri bisericesti apartin ei.

2. Apostolul Pavel le scrie in acelasi mod tesalonicenilor, care, datorita necazurilor pe care trebuiau sa le sufere din partea lumii dusmanoase, credeau pe nedrept, ca sosise deja ziua Domnului (adica ziua judecatilor). El le vesteste ca in acea zi, Domnul le va da, din contra, odihna (2 Tesaloniceni 1.7-10).

Mai departe citim in capitolul 2 al aceleiasi epistole: „Si acum stiti ce-l opreste ca sa fie descoperit la timpul sau. Pentru ca taina faradelegii lucreaza deja, numai pana cand cel care o opreste acum va fi luat din cale; si atunci va fi descoperit cel faradelege – pe care Domnul Isus il va mistui cu suflarea gurii Sale“ (versetele 6-8). Din aceste versete rezulta clar ca Antihristul, persoana principala in perioada necazului cel mare, nu poate fi descoperit inainte ca sfintii sa fie rapiti. Doua piedici trebuie sa fie inlaturate, inainte ca el sa poata aparea. „Ce-l opreste“ este un motiv, iar al doilea este „cel care opreste“. „Ce-l opreste“ este faptul ca Adunarea este inca pe pamant si aceasta tine ca o duna de nisip suvoitul raului care creste mereu, pana in ziua in care Domnul o va lua la Sine. Puterea de care are nevoie Adunarea pentru aceasta vine de la Duhul Sfânt, care locuieste in ea. „Cel care opreste“ desemneaza Duhul Sfânt, care, dupa ce Adunarea, locuinta Sa, va fi rapita, nu se va mai opune fluviului raului.

[Desi Duhul Sfânt nu va mai locui ca Mangaietor si Mijlocitor pe pamant, El va actiona in continuare in mod deosebit in mijlocul Israelului, in timpul necazului cel mare, pentru a-l aduce la pocainta (a se compara cu Zaharia 12.10; Ezechiel 39.29; Isaia 59.20-21). Prin predicarea Evangheliei imparatiei va fi de asemenea salvat un mare numar de suflete dintre natiuni (Apocalipsa 7.9 si 14), ceea ce ar fi imposibil fara lucrarea Duhului Sfânt (1 Corinteni 12.3). Deci este clar ca Duhul Sfânt va exercita o slujba pe acest pamant chiar si dupa rapirea Adunarii, asa cum a facut de fapt si inainte de ziua Cincizecimii, perioada in care multe suflete au fost nascute prin Duhul.] Antihristul nu poate fi descoperit inainte. Ce mangaiere pretioasa pentru preaiubitii Domnului!

3. Dupa rapirea Adunarii, Dumnezeu va relua legaturile Sale cu Israel si il va chema sa depuna din nou in aceasta lume o marturie ca popor al Sau. In acest scop, Dumnezeu a stabilit o perioada de cel putin sapte ani. Din cele saptezeci de saptamani, care, conform textului din Daniel 9.24-27, vor trece pana la ridicarea imparatiei lui Hristos, se vor scurge pana la venirea Domnului abia 69 de saptamani, iar ultima, a saptezecea saptamana, cu evenimentele profetice descrise in versetul 27, inca n-a sosit. Aceasta ultima saptamana va putea insa incepe abia dupa rapirea Adunarii, iar aceasta din diferite motive:

a) In Romani 11.25 citim: „ ...pentru ca lui Israel i s-a facut orbire in parte, pana va intra plinatatea natiunilor.“ Abia dupa aceea, Israelul (sau mai bine spus ramasita credincioasa) va fi salvat (Romani 11.26). Aceasta dovedeste ca timpul lui Israel va putea incepe abia dupa rapirea Adunarii. Apostolul Pavel numeste reabilitarea lui Israel o „taina“; este vorba despre un plan minunat al harului lui Dumnezeu, care a fost mult timp necunoscut in crestinatate.

b) In timpul ultimei saptamani a lui Daniel va fi predicata Evanghelia Imparatiei (Matei 24.14; Apocalipsa 11) si nu Evanghelia harului, asa cum este astazi vestita. Textul din Apocalipsa 11 ne arata clar deosebirea importanta care exista intre aceste doua Evanghelii. In timp ce scopul Evangheliei harului este de a-l conduce pe pacatos sa accepte mantuirea si sa faca din el un

madular al Trupului lui Hristos, Evanghelia Imparatiei va fi vestita pentru a castiga suflete pentru imparatia pamanteasca a lui Hristos. Si mijloacele de care se vor sluji predicatorii acestei Evanghelii sunt total diferite. Cei care vestesc Evanghelia harului trebuie sa fie umpluti de Duhul, care caracterizeaza vestea lor, adica de harul nelimitat al lui Dumnezeu, care nu tine seama de greselile oamenilor, ci le iarta tuturor celor care cred in Isus. „Binecuvantati pe cei care va persecuta; binecuvantati si nu blestemati“ (Romani 12.14). „Deci, daca vrajmasului tau ii este foame, da-i sa manance; daca ii este sete, da-i sa bea“ (versetul 20). „Neintorcand rau pentru rau sau insulta pentru insulta, ci, dimpotriva, binecuvantand, pentru ca la aceasta ati fost chemati, ca sa mosteniti binecuvantare“ (1 Petru 3.9).

Caracterul celor doi martori, care sunt amintiti in Apocalipsa 11.3-6, nu va fi acesta. Acestia vor fi imbracati cu sac si vor proroci timp de o mie doua sute saizeci de zile [aceasta perioada de timp corespunde celei de-a doua jumatati a ultimei saptamani-Daniel (trei ani si jumatate), cuprinde deci intreaga perioada de nechez mare], implinindu-se astfel cuvantul: „Daca vrea cineva sa-i vatame, iese foc din gura lor si ii mistuie pe vrajmasii lor. Si, daca vrea cineva sa-i vatame, trebuie sa fie ucis in acelasi fel. Acestia au putere sa inchida cerul, ca sa nu cada ploaie in zilele profetiei lor; si au putere peste ape sa le schimbe in sange si sa loveasca pamantul cu orice plaga, ori de cate ori vor.“ Dupa cum se vede, aceasta nu este slujba Evangheliei harului lui Dumnezeu, care este incredintata Adunarii.

Este deci foarte vizibil ca Adunarea va fi rapita inainte, altfel ar fi imposibil sa fie chemata la viata o marturie ca cea din Apocalipsa 11. Ce confuzie ar trebui sa apara, daca Adunarea ar mai fi in acel moment pe pamant si ar vesti in continuare Evanghelia harului – pentru ca atat timp cat Adunarea este pe pamant, se va predica aceasta Evanghelia a harului! Daca din partea lui Dumnezeu ar fi vestite doua Evanghelii diferite, in care dintre ele ar trebui atunci sa creada oamenii? Acest lucru este imposibil sa se petreaca, si ca urmare este exclus ca atunci, cand se va vesti Evanghelia Imparatiei, Adunarea sa fie inca pe pamant.

c) Domnul ii spune apostolului Ioan: „Scrie deci ce ai vazut si cele ce sunt si ceea ce va fi dupa acestea“ (Apocalipsa 1.19).

„Ce ai vazut“ sunt lucrurile descrise in primul capitol referitoare la viziunea lui Ioan in insula Patmos, in care L-a vazut pe Hristos Insusi in puterea Sa judecatoreasca.

„Si cele ce sunt“ sunt lucrurile pe care le gasim in capitolele 2 si 3: istoria bisericii crestine si sentinta pe care o va rosti Fiul Omului asupra starii ei. Aici este vorba despre Adunare, asa cum o vede Domnul, in responsabilitatea ei ca marturie a lui Dumnezeu pe pamant, din ziua Cincizecimii pana la rapirea adevaratei Adunari si pana la condamnarea bisericii false (Laodiceea), care va fi varsata din gura lui Hristos.

„Ceea ce va fi dupa acestea“ sunt viziunile descrise incepand cu capitolul 4 pana la sfarsitul cartii. In capitolele 4 si 5, dupa venirea Domnului, ii gasim pe toti credinciosii stransi in cer, iar din capitolul 6 incep judecatile pe pamant. Familia cereasca este reprezentata figurat incepand cu capitolul 4 prin cei douazeci si patru de batrani, care stau in jurul tronului lui Dumnezeu si raman in deplina

siguranta in Casa Tatalui, in timp ce asupra necredinciosilor, care sunt pe pamant, se desfasoara judecatile. Din acest moment, cei mantuiti, care sunt apoi pe pamant, poarta un caracter diferit de cel al celor care apartin Adunarii in perioada harului; acest caracter corespunde mai degraba celui al iudeilor. Intr-adevar, asa cum rezulta din Apocalipsa 6.10, limbajul lor este cel al ramasitei lui Israel, asa cum il gasim in Psalmi. Cei douazeci si patru de batrani in haine albe, cu cununi pe cap, reprezinta multimea celor care sunt rascumparati din orice semintie si orice limba, din orice popor si orice neam, si care vor conduce pamantul din locuinta lor cereasca. In asteptarea acestei zile mari, ei canta in cer o cantare noua spre onoarea Mielului si spun: „Vrednic esti sa iei cartea si sa-i deschizi pecetile, pentru ca ai fost injunghiat si ai rascumparat pentru Dumnezeu, prin sangele Tau, din orice semintie si limba si popor si natiune si i-ai facut imparati si preoti pentru Dumnezeul nostru, si vor imparati pe pamant“ (Apocalipsa 5.9-10). In timpul desfasurarii judecatilor, care vor veni asupra pamantului, acesti batrani nu parasesc cerul. Aceasta este o alta dovada ca Adunarea va fi la Domnul inainte de a incepe perioada judecatilor finale.

4. Mai multe locuri din Cuvantul lui Dumnezeu marturisesc ca Domnul va fi insotit de sfinti, cand va aparea in slava, pentru a exercita judecatile asupra necredinciosilor (a se compara in mod deosebit 1 Tesaloniceni 3.13; 2 Tesaloniceni 1.10; Coloseni 3.4; Zaharia 14.5; Iuda 14). Aceasta inseamna deci ca ei vor fi rapiti inainte la El.

In continuare, ei vor lua parte la nunta Mielului, inainte sa apara cu El (Apocalipsa 19.7-10). Atunci Adunarea va fi cu siguranta completa si se va afla in acea clipa deja in glorie, altfel nunta cereasca nu ar putea avea loc. Deci nu poate fi altfel, decat ca ea sa fie rapita la cer inainte, pentru a fi cu Mirele ei ceresc. Pentru ea, El nu este Judecator, asa cum va fi pentru locuitorii pamantului, care vor trebui sa sufere „mania Mielului“ (Apocalipsa 6.16). Aceasta „manie a Mielului“ desemneaza acele judecati groaznice, care vor veni peste toti oamenii neimpacati cu Dumnezeu; cei mantuiti sunt insa scutiti de aceste judecati: „Isus, care ne scapa de mania care vine“. „Dumnezeu nu ne-a randuit pentru manie, ci spre dobandirea mantuirii prin Domnul nostru Isus Hristos“ (1 Tesaloniceni 1.10; 5.9). De altfel, este remarcabil faptul ca niciuna dintre epistole nu vorbeste despre vreun amanunt al necazului cel mare, ceea ce se explica prin faptul ca Adunarea nu trebuie sa treaca prin necaz.

Aceasta insa nu vrea sa insemne deloc, ca crestinii nu sunt chemati sa sufere pe acest pamant inainte de venirea Domnului. Intr-a-devar, Cuvantul ne invata ca „prin multe necazuri trebuie sa intram in Imparatia lui Dumnezeu“ (Fapte 14.22) si „ca este timpul ca judecata sa inceapa de la casa lui Dumnezeu; iar daca incepe intai de la noi, care va fi sfarsitul acelor care nu asculta de Evanghelia lui Dumnezeu“ (1 Petru 4.17). Cati credinciosi au fost de-a lungul secolelor si in mod deosebit in ultimii ani, care au avut mult de suferit, fie ca au fost persecutati, fie ca au avut parte de judecatile care au venit peste diferite tari! Totusi, aceste incercari au avut loc in perioade de timp in care harul este inca activ, in timp ce judecatile care caracterizeaza perioada de necaz mare, vor pune in umbra tot ceea ce s-a petrecut pana acum. Domnul Insusi vesteste: „Pentru ca atunci va fi necaz mare, asa cum nu a fost de la inceputul lumii pana acum, nici nu va mai fi vreodata“ (Matei 24.21).

Cat de mult ar trebui sa-i multumim Domnului pentru aceasta asigurare, ca El ne va pazi de ceasul incercarii! Ne putem deci bucura fara teama de venirea Sa apropiata! Dar sa fim veghetori, decisi si

cu ravnă în lucrarea Sa, conform indemnurilor apostolului Petru adresate sfinților la capatul alergării sale: „De aceea, cu atât mai mult, fraților, străduiți-vă să întăriți chemarea voastră și alergarea voastră, pentru că, făcând acestea, nu veți cădea niciodată; pentru că astfel vi se va da din belșug intrarea în Împărăția eternă a Domnului și Mantuitorului nostru Isus Hristos“ (2 Petru 1.10-11).

Zece deosebiri între rapirea credincioșilor și arătarea lui Hristos

Rapirea (A) / Arătarea lui Hristos (B)

1A. Credincioșii care au adormit în Domnul vor fi înviați; cei vii vor fi transformați; toți vor fi rapiti ca să-L întâmpine pe Domnul în văzduh. 1B. Toți sfinții se întorc cu Hristos pe pământ.

2A. Înainte de rapire nu trebuie să se petreacă evenimente deosebite. 2B. Înainte se petrec semne, în mod deosebit necazul cel mare.

3A. Rapirea nu este prevestită în Vechiul Testament. Ea este descoperită ca și taină abia în Noul Testament. 3B. Arătarea este prevestită de multe ori în Vechiul Testament.

4A. Rapirea se referă numai la adevărații credincioși. 4B. Arătarea se referă la toți oamenii.

5A. Domnul vine, pentru a-și lua aici sămânța. 5B. El se va arăta cu sămânța Sa.

6A. El vine în văzduh. 6B. El vine pe pământ.

7A. Credincioșii îl vor vedea așa cum este. 7B. Toți ochii îl vor vedea.

8A. Rapirea are loc înainte de ziua mâniei. 8B. Cu arătarea lui Hristos se încheie ziua mâniei.

9A. Despre satan nu este deloc vorbă. 9B. Satan va fi legat.

10A. Începe necazul cel mare. 10B. Începe împărăția păcii.

Rapirea și arătarea

Domnul Isus va veni din nou, în glorie

Domnul Isus Hristos vine din nou. Totuși chiar mulți creștini nu cred într-adevăr acest fapt. Îl văd ca pe un vis, o idee mistică, și gândesc că acei care vorbesc cu entuziasm despre el ar confunda unele figuri de vorbire cu unele fapte.

Dar, deoarece credem că Domnul a fost aici odată, atunci de ce nu din nou? Să ne gândim la ce s-a întâmplat când El a venit acum 2000 de ani. A fost respins și omorât. Misiunea Lui publică de trei ani și jumătate s-a sfârșit în moarte (deși acea moarte a adus răscumpărare pentru cei ai Săi). Apoi El a înviat dintre morți. Gândești că această istorie se va fi terminată aici, ca înlăturarea Creatorului din lumea Sa de către creaturile Sale va fi ultimul cuvânt? Nicidecum! Deși oamenii L-au disprețuit în umilirea Sa, El se va întoarce din nou în glorie, în putere și autoritate.

Va veni asa cum s-a inaltat la cer

Aceasta nu este presupunere. Invatatura (doctrina) despre a doua venire este una din cele mai comune teme ale Scripturii, si in Vechiul si in Noul Testament. Unul dintre cele mai potrivite versete in aceasta privinta este Fapte 1.11: „Barbati galileeni, de ce stati privind la cer? Acest Isus, care a fost inaltat de la voi in cer, asa va veni, in felul in care L-ati vazut mergand spre cer.“ Acest mesaj suna de fapt ca un document legal. Deseori legiuitorii scriu un lucru simplu intr-un fel mai dezvoltat, ca nimic sa nu poata fi interpretat gresit. Tot asa, aici ingerul foloseste din plin cuvinte (si aproape in mod suplimentar) ca sa impiedice orice incercare de a ocoli sau a invalui in mister acest mare fapt.

Deci Domnul Isus va veni din nou asa cum a plecat. Cum a plecat? Personal; si Se va intoarce el Insusi, personal. Ca un Om care traia; si Se va intoarce ca un Om viu. Vizibil: El Se va intoarce in mod vizibil. A plecat de pe pamant; Se va intoarce pe pamant. A plecat de pe Muntele Maslinilor; Se va intoarce pe Muntele Maslinilor (Zaharia 14.4: Apoc. 1.7).

Doua parti in venirea Lui din nou: Rapirea si Aratarea

Totusi, daca un cititor atent citeste toate versetele privitoare la a doua venire a Domnului, gaseste nepotriviri aparente in ele. Cheia care dezleaga acest mister este ca sunt doua parti sau stadii in cea de a doua venire a Domnului. Aceste doua parti sunt de obicei numite Rapirea si Aratarea.

Rapirea – o revelatie de la Domnul

Cititi cu atentie 1 Tesaloniceni 4.13 pana la 5.3. Observati ca acei credinciosi din Tesalonic erau intristati pentru ca unii dintre ei murisera. Se temeau ca acesti credinciosi care murisera nu vor avea parte de gloria aratarii si a domniei lui Hristos. Dar apostolul Pavel le spune sa nu se intristeze, pentru ca „daca credem ca Isus a murit si a inviat, tot asa si Dumnezeu va aduce impreuna cu El pe cei care au adormit in Isus“ (vers. 14), cand El va veni sa imparareasca. Apostolul explica apoi cum va avea loc acest lucru, cum cei care au murit „in Isus“ vor fi impreuna cu El in trupuri de glorie, incat vor fi in stare sa ia parte la aratarea Sa glorioasa si la imparatia Sa.

Explicatia data este introdusa cu aceste cuvinte: „va spunem aceasta prin Cuvantul Domnului“ (vers. 15), care arata ca ideile care urmeaza nu fusesera cunoscute mai dinainte, ci erau o revelatie noua si directa de la Domnul.

Cei morti inviati, cei vii schimbati

Acum sa ne uitam la explicatia insasi direct din Scriptura: „Domnul Insusi, cu un strigat ... va cobori din cer; si intai vor invia cei morti in Hristos; apoi noi cei vii, care ramanem, vom fi rapiti in nori impreuna cu ei (cu acei credinciosi morti care tocmai atunci au inviat), pentru a-L intampina pe Domnul in vazduh; si astfel vom fi intotdeauna impreuna cu Domnul“ (1 Tesaloniceni 4.16-18). Iar 1 Corinteni 15.51-54 ne da inca doua fapte – mortii vor fi inviati in neputrezire si noi care suntem in viata, in acel timp vom fi schimbati.

Deci, Domnul Insusi va cobori din cer in atmosfera (nu pe pamant) cu un mare strigat. Strigatul Lui va trezi pe cei morti (adormiti in Isus) sfinti si-i va invia in trupuri de glorie (Filipeni 3.20, 21). Noi care vom trai atunci, in aceeasi clipa vom trece printr-o schimbare asemanatoare, intr-o conditie de glorie. Apoi si cei credinciosi care fusesera morti, si noi cei credinciosi care vom trai in acea clipa, vom fi luati toti impreuna ca sa fim pentru totdeauna cu Domnul. Ce clipa minunata, implinirea sperantei noastre mult dorita!

Deosebire dintre rapire si ziua Domnului

Toate acestea vor avea loc „intr-o clipeala de ochi“ (1 Corinteni 15.52). Cei nemantuiti din lume nu vor fi miscati decat de misterul disparitiei deodata a milioane de sfinti. Dar ceasul judecatii lui Dumnezeu asupra lumii nemantuite va veni curand. De aceea versetele urmatoare, dupa descrierea rapirii (de exemplu, 1 Tesaloniceni 5.1-3) fac deosebire intre rapirea care tocmai a fost descrisa si „ziua Domnului“. Aceasta zi vine nu ca un mire pentru mireasa lui, ci „ca un hot in noapte“ (ceva mai mult de sapte ani dupa rapire, „perioada necazului“. Ed.).

Cand Domnul Isus (in smerirea Sa – Filipeni 2.5-8) a fost dus ca un miel la macelarie, a spus dusmanilor Sai: „Acesta este ceasul vostru si puterea intunericului „ (Luca 22.53). Dar lucrurile se vor intoarce complet. El va veni din nou pe pamant, nu in smerenie, ci in glorie, nu ca miel pentru macelarie, ci ca Leul din semintia lui Iuda, nu singur, ci impreuna cu „zecile de mii de sfinti ai Sai“, nu supunandu-Se vointei dusmanilor Sai, ci facand pe dusmanii Sai asternut al picioarelor Sale. Atunci va fi ziua Domnului cea mare si infricosatoare.

Ziua Domnului – aratarea Sa

„Ziua Domnului“ (1 Tes. 5.2) nu este o zi de 24 de ore, ci un interval de timp, cum este si „ziua mantuirii“ in care traim in prezent. Ea va fi caracterizata de suprematia si autoritatea absoluta a Domnului. Ea incepe cu aratarea Sa publica pe norii cerului – aratarea Sa impreuna cu sfintii Sai (Coloseni 3.4).

Profetii Vechiului Testament au vorbit deseori despre aceasta aratare, pentru ca ea este implinirea cailor lui Dumnezeu cu Israel si cu pamantul. De aceea aratarea Domnului incepe cu o scurta lucrare de judecata ca sa curate pamantul de raul public inaintea stralucirii gloriei in imparatia mileniala (de 1000 de ani) a lui Hristos, care este strans legata de Israel si de Ierusalim, cum se vede in Ioel 2.1-2 si Amos 5.18.

Evenimente intre rapire si aratare

Totusi, intre „rapire“ si „aratare“ anumite lucruri teribile trebuie sa aiba loc pe pamant, cum se vede in Matei 24, Marcu 13 si Luca 21. Versetele din 2 Tesaloniceni 2.3-12 ne arata ca inainte de a veni ziua Domnului trebuie sa fie „lepadarea de credinta“ (gr. „apostasia“) si, in legatura cu aceasta apostazie, descoperirea omului pacatului, numit de obicei anticrist. In el, pacatul isi va gasi cea mai inalta expresie. Deci, cand faradelegea omului este la culme, Dumnezeu aduce lovitura judecatii. Cea mai veche profetie facuta de vreun om (Enoh) va fi atunci implinita: „Iata, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinti ai Sai, ca sa faca judecata impotriva tuturor“ (Iuda 14, 15).

Din cauza ca „rapirea“ va fi fost cu vreo sapte ani mai inainte, sfintii din dispensatia noastra (si din celelalte) vor fi cu Domnul in cer in acest timp si deci vor fi cu El cand cerurile se vor deschide ca sa-L arate pe El in „flacara de foc“ a judecatii. Atunci El va fi „glorificat in sfintii Sai“ si „privit cu uimire (admirat), in ziua aceea, in toti cei care au crezut“ (2 Tesaloniceni 1.7-10). Vedeti si Coloseni 3.4. Pana atunci partea noastra este „sa slujim (ca robi) unui Dumnezeu viu si adevarat si sa asteptam din ceruri pe Fiul Sau, pe care L-a inviat dintre cei morti“ (1 Tesaloniceni 1.9, 10).

Moartea credinciosului nu inseamna venirea Domnului

Inca mai sunt unii crestini care zic ca „rapirea“ este doar o expresie frumoasa si poetica a mortii celui credincios, iar „aratarea“ ar fi, simplu, ceea ce se numeste „sfarsitul veacului“. Totusi moartea unui crestin este descrisa ca o plecare din aceasta lume ca sa fii „impreuna cu Hristos“ (Filipeni 1.23). La moarte noi ne ducem la El, dar la rapire El vine pentru noi. Mai mult, cand un sfant moare si se duce ca sa fie cu Hristos, trupul lui este pus in mormant. Cand Hristos vine pentru sfintii Sai, el ia trupurile lor din morminte si le schimba in trupuri „in asemanare cu trupul gloriei Sale“ (Filipeni 3.21). De aceea venirea Domnului pentru sfintii Sai (rapirea) nu este moartea, ci eliberarea celor credinciosi de ultima trasatura a mortii. Este „rascumpararea trupurilor noastre“ (Romani 8.23).

Aratarea lui Hristos impreuna cu sfintii Sai nu inseamna sfarsitul „lumii“

Si nici aratarea lui Hristos cu sfintii Sai nu inseamna „sfarsitul lumii“ – sfarsitul cerurilor si al pamantului asa cum le cunoastem noi. (De fapt, in Noul Testament nici nu exista expresia „sfarsitul lumii“ in greceste, ci „sfarsitul veacului“. n.t.). Apocalipsa 19 vorbeste despre aratarea Domnului in glorie. Capitolul 20 arata rezultatul: Satan este legat si urmeaza 1000 de ani de mare binecuvantare pentru acest pamant trudit. Dupa aceasta va fi un cer nou si un pamant nou (Capitolul 21).

Expresia generala: venirea Lui din nou

Uneori se pune intrebarea daca n-ar trebui ca „rapirea“ s-o numim a doua venire a Domnului, iar „aratarea“, a treia venire a Lui. Dar nu in felul acesta se vorbeste in Scriptura. Deseori se vorbeste despre venirea Sa in general, fara sa se refere la unul din aceste stagii. In felul acesta rapirea si aratarea sunt doua parti ale „venirii din nou“ a lui Hristos. La venirea Lui, intai vom fi rapiti in vazduh ca sa-L intalnim; si dupa un scurt timp de pregatire necesara si in cer si pe pamant, ne vom intoarce cu El ca sa luam parte la imparatia Sa glorioasa.

Semne ale „aratarii“ Lui

Putem vedea in timpul nostru fapte care ar indica destul de bine ca „aratarea“ Domnului este aproape, dupa cum se vede in cuvintele din Matei 24, 2 Tesaloniceni 2 si 2 Timotei 3. Valul apostaziei care se ridica in crestinatate (parasirea adevarului lui Dumnezeu), inmultirea profetilor mincinosi care inseala pe multi, reafirmarea statului Israel in 1948 (smochinul care da frunze, Matei 24.32), miscarea ecumenica si Comunitatea Economica Europeana in vestul Europei sunt cateva semne care arata ca ne apropiem de sfarsitul acestei perioade.

Nu sunt semne pentru „rapire“

Totusi nu sunt semne care sa aiba loc inainte de „rapire“. Ea este un eveniment in afara calcularii timpurilor si vremurilor care apartin pamantului. Nu este nimic de asteptat sa se implineasca inainte de a veni Hristos pentru sfintii Sai. El poate veni in orice clipa! (Deoarece „rapirea“ este cu mai mult de sapte ani inaintea „aratarii“, iar noi putem vedea chiar de pe acum semne care indica apropierea „aratarii“, cat de mult trebuie sa fie aproape rapirea! Ed.)

Biblia nu spune ca intreaga lume s-ar intoarce la Dumnezeu prin vestirea evangheliei

Unii credinciosi gandesc ca lumea trebuie sa se intoarca la Dumnezeu mai inainte de a veni Domnul pentru sfintii Sai. Dar nicaieri Biblia nu face nici sa se subinteleaga ca toata lumea s-ar intoarce la Dumnezeu prin vestirea evangheliei. Evanghelia se predica la porunca lui Dumnezeu pentru a lua dintre natiuni un popor pentru Numele Sau (Fapte 15.14). Lumea intreaga nu se va intoarce la Dumnezeu prin evanghelie, ci va fi curatita prin judecata care va inlatura pe lucratorii faradelegii si va aduce lumea intr-o conditie de supunere fata de Dumnezeu. „Cand judecatile Tale (nu evanghelia) sunt pe pamant, locuitorii lumii invata dreptatea (Isaia 26.9).

Toti crestinii vor avea parte de rapire

Se pune uneori intrebarea daca toti crestinii (credinciosii nascuti din nou) vor avea parte de rapire. Raspunsul este: da. Pentru a ilustra acest fapt, adu un magnet puternic deasupra unor bucatele mici de fier amestecate cu nisip. Fierul va fi atras, nisipul va ramane. Dar crestinii sunt mai mult decat bucatele de fier individuale. Prin Duhul Sfânt, ei sunt intr-o legatura de viata unul cu altul. Ei sunt o singura turma, o singura familie, un singur trup. Cand va veni Domnul Isus, El Isi va lua Adunarea ca pe o singura unitate cu aceeasi viata, trupul Sau si mireasa Sa. Nu vor fi lasate fragmente mutilate.

Ideea ca unii ar putea fi lasati provine din doua surse. Intai, unii invatatori gresiti dau invatatura ca vor fi rapiti numai acei crestini care au trait o viata de credinciosie si au vegheat. Iar „credinciosia“ lor este aratata de primirea invataturilor acestor invatatori mincinosi despre care este vorba! A comenta asupra acestui lucru este fara folos.

In al doilea rand, crestinii adevarati au citit in Evrei 9.28: „Se va arata a doua oara, nu in vederea pacatului, pentru mantuirea celor care Il asteapta“, si au venit cu ideea gresita ca numai credinciosii veghetori vor fi luati la „rapire“. Dar ai putea gasi vreun crestin adevarat care sa nu priveasca la Hristos si sa nu-L astepte? Unii poate nu stiu nimic despre „rapire“, totusi ei Il asteapta pe Hristos. El este speranta inimilor lor, desi nu stiu cum se va implini ea. Fapt este ca expresia „cei care Il asteapta“ este egala cu „cei care iubesc pe Dumnezeu“ (Romani 8.28): amandoua sunt felul in care Biblia ii descrie pe credinciosi. Daca un om nu-L iubeste pe Dumnezeu sau nu-L asteapta pe Hristos, nu poate fi numit crestin. (Versetul din Evrei 9.28 vorbeste de rapire, desi este folosita expresia „Se va arata“. Aici Hristos Se arata numai celor credinciosi; cand Se va arata ca sa imparatiasca, atunci orice ochi Il va vedea (Apoc. 1.7), Ed.).

Adevarul venirii din nou a Domnului, clar aratat de Scriptura

Unora dintre credinciosi li se pare ca a doua venire este mai degraba un adevar relativ, inchipuit, si n-ar trebui subliniat. Dar nu este adevarat. Nu este mai „inchipuit“ decat adevarul dat de Dumnezeu

lui Noe cu privire la apropierea potopului sau decat profetiile date lui Israel privitoare la cea dintai venire a lui Mesia. Ar putea fi aduse dificultati cu privire la detalii, cand Scriptura nu spune ceva, dar liniile mari ale acestui adevar sunt clare si simple in Scriptura, iar evenimentul e sigur.

Adevar care trebuie subliniat

Adevarul rapirii trebuie subliniat pentru ca evenimentul insusi este foarte aproape. Incercari fara minte si impotriva Scripturii s-au facut ca sa se fixeze date si credinciosi sinceri au folosit un limbaj neobisnuit si nechibzuit dand sa se inteleaga ca rapirea ar fi intr-un an sau doi. Apoi anii au trecut. Ca urmare, unii care au crezut aceste pretentii gresite, au ajuns neincredatori in faptul ca El va veni. Dar adevarul venirii Sale din nou iminente, foarte curand, ramane. Toate, atat in biserici, cat si in lume, ne indreapta atentia spre sfarsitul acestui veac. De aceea sa ne ridicam capetele si sa-L asteptam (si in acelasi timp sa nu neglijam lucrarea la care ne-a pus El. Ed.).

Acum cateva zile am vazut scrise doua cuvinte in casa unui prieten: „Poate astazi“. Stiam ce inseamna. Aceasta este atitudinea corecta. Deoarece venirea Lui este desigur aproape, in fiecare dimineata sa ne sculam cu gandul ca poate El va veni astazi. Sa ne curatim, in sfintire, inaintea Lui, pentru ca raspunsul nostru fara sovaire sa fie: „Da, vino, Doamne Isuse!“

clickbible.org